

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul XI, Nr. 501

Vineri 16 ianuarie 1959

8 pagini 25 bani

Elevi în brigăzi patriotice

Entuziasmul cu care oamenii muncii participă la îndeplinirea mărețelor sarcini izvorite din documentele ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a cuprins și întregul nostru tineret. Zeci de mii de elevi și ucenici ai școlilor de cultură generală și ai școlilor profesionale și tehnice din întreaga țară, educați de cadrele didactice în spiritul patriotismului înflăcărat, al dragostei față de muncă și meseria aleasă, muncesc cu elan și abnegație alături de muncitorii din uzine, întreprinderi și șantiere, străduindu-se să devină stăpîni ai tehnicii moderne, constructori de nădejde ai socialismului.

Avîntul patriotic al tinerilor elevi și ucenici de pe întreg cuprinsul patriei se vădește și în participarea lor la numeroase lucrări de folos obșteșc.

Mobilizați de organizațiile U.T.M. mii de elevi și ucenici s-au constituit în brigăzi de muncă patriotică, care participă cu însuflețire la munca voluntară pentru redarea de noi terenuri agriculturii, pentru înfrumusețarea orașelor și construirea de locuințe și șosele, etc.

Peste 150 de elevi și ucenici de la Grupul școlar minier din Cimpulung-Muscel s-au constituit în trei brigăzi de muncă patriotică, angajându-se să contribuie activ la construcția șoselei Schitu-Golești — Domnești. În primele zile ale anului 1959 elevii și ucenicii au efectuat peste 500 de ore de muncă voluntară. Ei vor lucra în continuare cîte 3—4 ore săptămînal pînă la terminarea șoselei.

Elevii școlii de 7 ani din Băcești, regiunea Iași, au chemat la întrecere în cadrul activității de muncă patriotică pe toți colegii lor din regiune. Obiectivele întrecerii sînt contribuția la înfrumusețarea satelor și la amenajarea șoselelor și drumurilor. Repararea completă a șoselelor din sat este unul din primele rezultate ale angajamentelor luate de brigăzile de elevi din Băcești. La chemarea elevilor școlii din Băcești, elevii școlilor de 7 ani din Birtad au efectuat mii de ore de muncă voluntară la repararea șoselei naționale și plantarea a 3.000 de puieți pe marginea șoselei.

Sute de ucenici romîni și maghiari din Tirgu-Mureș, Reghin și Odorhei, organizați de asemenea în brigăzi patriotice, au participat la diferite acțiuni menite să contribuie la dezvoltarea agriculturii. Numai prin contribuția elevilor din Tirgu-Mureș și Reghin s-au insiloizat turaje în valoare de aproape 300.000 lei.

Brigada patriotică a ucenicilor de la școala profesională „Mao Tze-dun”, una din brigăzile fruntașe pe Capitală, a prestat mii de ore de muncă voluntară pentru construirea barajului de 1350 metri de la Cernica, iar cea a ucenicilor constructori din Tg. Mureș a fost evidențiată pentru aportul la lucrările de pe șantierul de hidroameliorații de pe Valea Nirajului.

La Cluj brigăzile de elevi ai școlilor medii au efectuat aproape 9.000 de ore de muncă patriotică la reamenajarea stadionului „Gh. Gheorghiu-Dej”, amenajarea malului Someșului și curățirea grădinii botanice, una din podoboalele orașului.

O contribuție de preț la realizarea unor lucrări obștești de deosebită importanță au adus brigăzile patriotice de elevi ai școlilor medii nr. 1 și nr. 4 din Galați. Aceste brigăzi au muncit două zile la întărirea și înălțarea digului de pe malul Dunării și au participat la instalarea conductei de apă.

Răspunzînd cu entuziasm chemării comitetului regional U.T.M. de a se întrece pentru titlul de „Cea mai harnică brigadă de pionieri”, elevii școlilor de 7 ani din regiunea Pitești au reușit în cadrul acțiunilor de muncă patriotică să planteze, de la începutul anului școlar pînă acum, peste 70.000 de pomi și puieți.

Participînd la acțiunile patriotice pentru realizarea prin muncă voluntară a numeroase lucrări de interes obșteșc în orașe și sate, brigăzile patriotice ale elevilor și ucenicilor desfășoară concomitent o rodnică activitate pentru continuarea instruirii și înfrumusețarea școlilor lor. Construcția marelui centru școlar inaugurat recent la Constanta a fost realizată prin aportul efectiv al sutelor de ucenici. sprijiniți de maștrii-instructori și profesori. Datorită avîntului cu care au muncit ucenicii, localul școlii a putut fi dat în folosință cu mult înainte de termenul fixat, realizîndu-se totodată importante economii bănești. La rîndul lor, ucenicii zidari, tîmplari, tinichigii și electricienii de la Școala de meserii din Suceava au construit în întregime, cu mijloace locale, un spațios atelier-școală.

Toate aceste realizări reprezintă roadele activității entuziaste desfășurate zi de zi de către cadrele didactice și organizațiile U.T.M. din școli. Ele constituie o garanție vie că în școlile noastre cresc oameni noi, cetățeni de nădejde, care știu să folosească cunoștințele lor spre binele patriei și al celor ce muncesc.

Brigada patriotică a elevilor de la școala de 7 ani Costeasca, din raionul Crivița Roșie și-a luat angajamentul de a contribui la terminarea în cel mai scurt timp a unei noi școli din raion. Iată cîțiva din membrii brigăzii lucrînd pe șantier.

In împlinirea Centenarului Unirii

RETRĂIND MOMENTE DIN ISTORIA PATRIEI

Numeroasele acțiuni care se desfășoară zilele acestea pe întreg cuprinsul patriei noastre în cadrul sărbătoririi a 100 de ani de la Unirea Țării Românești cu Moldova — eveniment de mare însemnătate istorică în viața poporului român — sînt pentru elevii noștri un minunat prilej de adîncire a istoriei patriei. Elevii au posibilitatea de a cunoaște temeinic și în amănunt pagini glorioase din lupta poporului nostru. Ei înțeleg mai bine procesul de formare a statului român de sine stătător, lupta maselor și rolul lor hotărîtor în îndeplinirea importantului act al Unirii. Se conturează clar figurile luminoase ale patrioților militanți care au luptat alături de masele populare pentru unitate națională, pentru libertate și viață mai bună.

În școli se citește și se studiază documente, elevii vizitează expoziții și muzee, se organizează serbări și șezători literare. Organizațiile de pionieri sînt adunări cu teme consacrate evenimentului Unirii. Prelutindenii conducerea școlilor, cadrele didactice și elevii

întreprind acțiuni care cîntesc această fată memorabilă. Fiecare acțiune are un însemnat rol instructiv și educativ. Tema orelor de dirigenție în aceste zile este „Împlinirea a 100 de ani de la actul Unirii”, iar la lecțiile de istorie, de limbă și literatură romînă, de limbă și literatură maternă, profesorii organizează convorbiri cu elevii în legătură cu importanța acestui eveniment. Faptul acesta a determinat o documentare temeinică. Elevii s-au aplecat atent asupra bogatului material care evocă lupta și îndeplinirea Unirii ca moment important în dezvoltarea socială a Romîniei. Ei îl culeg, îl studiază și-l însușesc.

Pedagogii au desfășurat în legătură cu aceasta o activitate de cercetare bogată și rodnică. Numeroși profesori din Timișoara, Pitești, Galați, Bacău, Cluj, Sibiu și alte orașe ale țării au întocmit chiar studii și expuneri pe care le prezintă în cadrul sesiunilor societăților științifice sau al filialelor Academiei R.P.R. Studiile lor tratează aspecte importante ca: „Oameni, locuri

și evenimente legate de actul Unirii”, „Oltenia și Unirea”, „Ecoul dublei alegeri a lui Alexandru Ioan Cuza în presa maghiară și săsească din Transilvania”, „Ideea Unirii în 1848” etc.

De asemenea, în cadrul concursului „Să ne cunoaștem țîntul natal” elevii au întreprins cercetări pe tema cunoașterii acțiunilor de masă, a vieții și activității unor personalități care și-au dat contribuția la îndeplinirea Unirii.

Pregătirea pentru sărbătorirea Centenarului constituie și un prilej de intensificare a acțiunilor de folos obșteșc la care sînt antrenați numeroși elevi și pionieri. În multe școli din țară, organizațiile UTM au luat în patronaj monumente și locuri istorice legate de actul Unirii.

Serbările Centenarului și toate activitățile legate de ele au un important rol în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist. În școli au loc numeroase manifestări culturale-artistice. La Iași se orga-

(Continuare în pag. 7)

Viitorii mecanizatori în pregătirea campaniei agricole

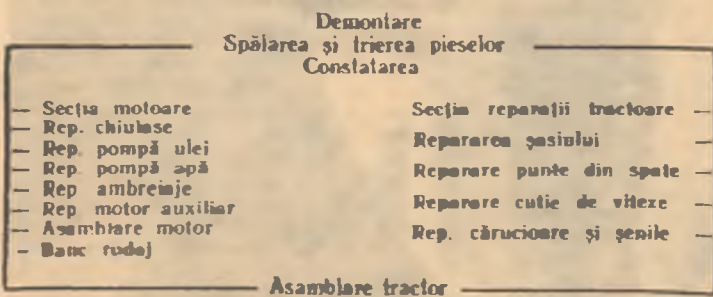
In școlile profesionale de mecanizatori, care funcționează pe lângă centrele mecanice, lunile de iarnă constituie o perioadă de activitate practică intensă. Ucenicii sînt pregătiți multilateral pentru a cunoaște alături teoretic cit și practic procesul complex al reparațiilor capitale la motoare și mașini.

La școala care funcționează pe lângă Centrul mecanic Dudești-Ciopea, de exemplu, cursul de tehnologia meseriei predat ucenicilor este axat pe specificul reparațiilor și întreținerii utilajului. În cadrul lui sînt expuse noțiuni asupra funcționării motoarelor, tractoarelor și autocamioanelor.

Practica se desfășoară în atelierele de strungărie, motoare și reparații de tractoare. Toți ucenicii sînt repartizați pe lângă muncitorii care îndeplinesc funcția de instructor, învățându-i cum să execute lucrările practice. Organizarea practicii are la bază procesul de producție specific atelierelor de reparații, unde se

aplică o tehnică înaintată. Astfel, în locul reparațiilor pe mașină sau tractor, sistemul practicat pînă acum cîțiva ani, în cadrul căruia fiecare echipă executa reparația unui motor sau tractor de la demontare pînă la asamblare, în prezent se lucrează conform unui flux tehnologic. În care procesul de reparații se desfășoară pe posturi specializate, pe agregate. Acest sistem, care are avantajul de a reduce timpul de staționare în reparația utilajului, permite totodată o specializare a muncitorilor în repararea diverselor agregate, lucru ce duce la îmbunătățirea calității și la reducerea prețului de cost.

În cei doi ani de practică în producție (corespunzător anilor II și III de studii), ucenicii urmăresc întregul flux tehnologic, trecînd prin toate lazele de reparații, iar la urmă se specializează pe lângă un post de lucru. Putem urmări drumul practicii ucenicilor în reprezentarea schematică de mai jos a fluxului de reparații pentru tractoare:

Conform acestui flux, după demontarea tractorului și motorului și după executarea spălării și trierii pieselor, se efectuează constatarea, care determină gradul de uzură al agregatelor și al fiecărei piese în parte. După aceea, piesele sînt îndreptate către posturile ce au misiunea de a repara și asambla agregatele. După repararea agregatelor, acestea sînt asamblate pe tractor, apoi verificate și predate recepției.

În timpul practicii, ucenicii trec prin toate posturile de lucru de la secția motoare și secția reparații de tractoare, căpătînd cunoștințe generale asupra utilajului. La fiecare post specializat în care lucrează, ucenicii execută toate operațiile impuse acestui post, însușindu-și astfel, în afara cunoștințelor generale, cunoștințe de detaliu privind reparația. Astfel, ucenicii care lucrează la secția motoare pe lângă echipa muncitorilor Nicolae Malei au executat în cursul practicii toate operațiile reparației, cum sînt, de pildă, asamblarea bielei cu pistonul și montarea segmentelor, asamblarea generatoarei a motorului etc. Totodată ucenicii care fac practică la motoarele ambreiajelor, în perioada de vară, cînd la acest post se lucrează pompe de benzină, carburatoare și compresoare, ucenicii vor învăța să regleze un carburator sau o pompă de benzină, să recondiționeze cuzinetul compresorului.

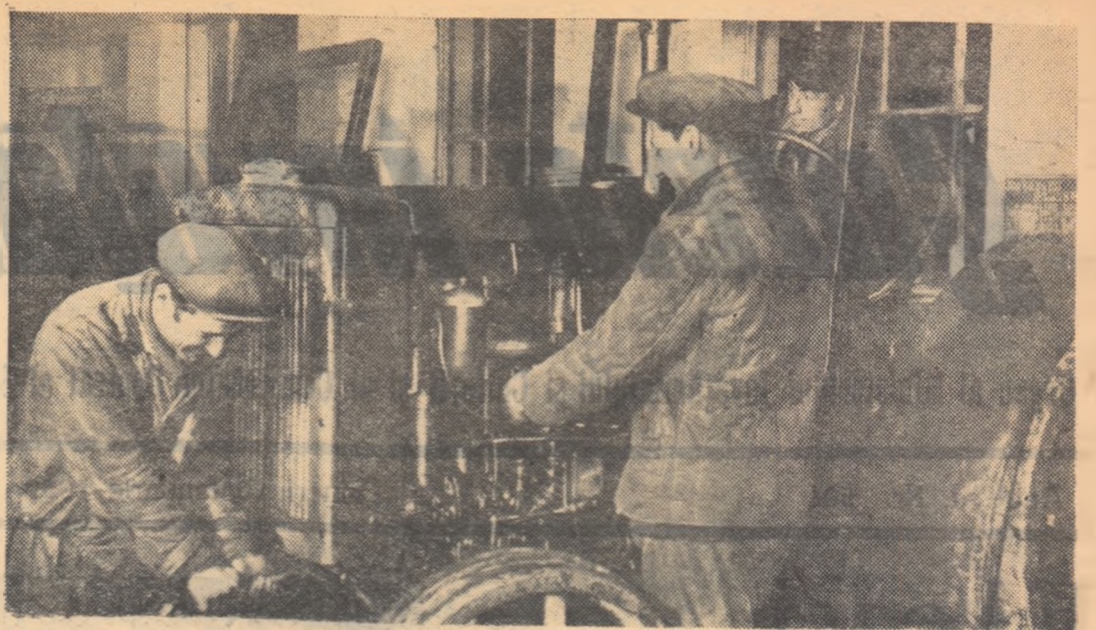
Ucenicii care fac practică la asamblarea motoarelor în echipa tovarășului Fl. Ceaușescu învață nu numai să monteze corect piesele noi sau subsansamblele ce vin reparate de la alte posturi, ci și să verifice jocurile de montaj și să le respecte conform caracteristicilor fiecărui motor. Fiecare operație executată este controlată și verificată, căci aici este punctul terminus al montajului, de unde motorul pleacă la bancul de rodaș, pentru a se face verificările funcționale.

La secția reparații de tractoare ucenicii învață să repare punțile din spate și cutia de vi-

leze a tractoarelor KD 35. Ei execută operațiile complicate de montare a pinionelor culșei de viteze și de reglare a vitezelor, cit și operațiile de montare a coroanei punții din spate și de verificare a jocului ei. Datorită condițiilor bune în care se desfășoară practica în atelierele Centrului mecanic Dudești-Ciopea, ucenicii izbytesc să cunoască la profunzime, încă înainte de a ieși muncitori calificați, sarcinile planului de producție și să muncească cu maximum de randament pentru realizarea și depășirea lui.

Oarecum diferit față de secțiile de reparații, unde ucenicii fac efectiv toate operațiile care se cer unui muncitor de înaltă calificare, se prezenta situația practicii ucenicilor în atelierul de strungărie. Aici, deoarece fiecare mașină este repartizată unui anumit muncitor, ucenicii aveau mai puține posibilități de a lucra efectiv. Analizînd această situație împreună cu conducerea întreprinderii, tovarășul Nișu Eugen, directorul școlii, a propus o serie de măsuri care să mărească participarea activă a ucenicilor strungari la procesul de producție. Astfel, s-a propus ca la executarea în serie a pieselor, după reglarea mașinii și executarea primelor lucrări de către muncitorul-instructor — în care timp acesta explică ucenicului tehnica fiecărei operații — viitorii strungari să fie lăsați să lucreze singuri pe mașină, bineînțeles sub supravegherea muncitorilor. Ca urmare, în ultimul timp întîlnim tot mai frecvent în fața strungurilor ucenici care execută, sub îndrumarea atentă a muncitorilor, operații de înaltă tehnicitate.

Strînsa legătură cu ucenicii a muncitorilor calificați de la centrul mecanic, sfaturile și îndrumările lor prietenească au contribuit la întărirea dragostei viitorilor mecanizatori față de meserie. Nu rareori poți întîlni ucenici care vin să lucreze în afara programului pe lângă instructorii la care au fost repartizați, pentru a-și perfecționa cunoștințele și a contribui la realizarea planului.

Metoda de reparare a tractoarelor pe ansamblu și subsansamble, se aplică larg în majoritatea stațiilor de mașini și tractoare și a centrelor mecanice din raionul Tita. În clipa, muncitorii ucenicii Gh. Dinu și Gh. Anghelache, împreună cu ucenicul Ion Pătraru, luc la ultima verificare a unui tractor, la bancul de probă.

Rezultatele bune ale sistemului de instruire practică a ucenicilor la Centrul mecanic Dudești-Ciopea au fost verificate și cu ocazia intrării în producție a primei promoții de absolvenți. La secția motoare o echipă de asamblare a motoarelor a fost formată din loșii ucenici Mircea Prunescu și Mihai Marin, care reușesc astăzi să depășească regulat normele de producție cu 20 pînă la 30 la sută.

În acest fel, dînd viață sarcinilor de transformare socialistă a agriculturii și de mecanizare a proceselor de producție din acest sector puse de Consiliul de la Constanța și de documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, la centrul mecanic se formează cadre capabile să stăpînească tehnica nouă.

Ing. P. ALEXANDRU

Grupul școlar „Iosif Rangheț” a primit drapelul de școală fruntașă pe țară

Zilele trecute a avut loc în Capitală constituirea pe țară a conducătorilor școlilor profesionale, tehnice și tehnice de mașini aparținînd Ministerului Industriei Grele. Constituirea a dezbatut numeroase probleme legate de îmbunătățirea bazei materiale a școlilor, folosirea metodelor științifice de predare, mai ales pe tărîmul instruirii practice a ucenicilor și elevilor la nivelul tehnicii noi.

Tot cu acest prilej au fost decernate drapelul și diploma de școală fruntașă pe țară în sectorul industriei grele, Grupului școlar „Iosif Rangheț” din București. Această distincție a fost acordată în urma realizărilor deosebite obținute de cadrele didactice ale grupului școlar în domeniul instruirii și educării elevilor, în asigurarea bazei materiale și colaborării rodnice cu conducerea întreprinderilor tutelare.

De asemenea, au fost evidențiate și premiate pentru realizările obținute în domeniul instruirii ucenicilor și elevilor Școala profesională a uzinelor „7 Noiembrie” din Craiova, Școala tehnică de mașini din București, Grupul școlar profesional minier din Petroșani etc.

Discuții despre elementele lecției

Lecțiile deschise aduc un aport însemnat la îmbunătățirea conținutului predării și la îmbunătățirea metodelor folosite de cadrele didactice. Ele dau profesorilor și maștrilor posibilitatea să verifice, prin comparație, nivelul propriilor lecții, să-și perfecționeze mereu procedeele de muncă. Îndesebi pentru inginerii și maștrii din producție care lucrează în școlile deschise sînt un mijloc eficace de a-și însuși cunoștințele pedagogice în strînsă legătură cu practica didactică.

La asemenea rezultate a dus, de pildă, lecția deschisă cu tema „Tehnologia materialelor”, ținută la anul I, al școlii profesionale „Tehnometal” din București de către inginerul Gabriel Manolache.

Lecția s-a desfășurat la un nivel ridicat atît din punctul de vedere al conținutului ei, cit și al metodelor de predare, cadrele didactice participante putînd desprinde concluzii deosebite de valoroase pentru îmbunătățirea propriei lor activități. Totuși, chiar în cadrul acestei lecții au existat momente mai puțin încheiate pe care discuțiile profesorilor le-au soos la lumină, cu scopul de a contribui la înlăturarea lipsurilor.

Începîndu-și lecția, profesorul Gabriel Manolache a pus un accent deosebit asupra momentului organizatoric, ocupîndu-se în special de ținuta ucenicilor. Apoi a trecut la verificarea cunoștințelor predate în lecția precedentă, cu privire la materiile primare utilizate în elaborarea fontei. Prin întrebări judicioase alcătuite, cuprinzînd problemele esențiale ale lecției și stimuînd activitatea întregii clase, au fost înlăturate în adîncime principalele cunoștințe, în special cele care puteau face legătura cu lecția ce urma să fie predată. Întrebările s-au referit, de pildă, la mine-rurile de fier folosite în elaborarea fontei, la prepararea acesteia, la fondanții întrebunătății și la rolul lor, la caracteristicile

lurgică a coșului precum și la importanța însușirii aerului în cuptorul înalt.

După această pregătire profesorul a comunicat subiectul lecției noi — „Descrierea cuptorului înalt” — insistînd asupra scopului acesteia și scoțînd în evidență importanța ei pentru meseria în care se pregătesc ucenicii (ajustori mecanici).

Utilizînd în cea mai mare parte a lecției metoda expunerii, profesorul a explicat elevilor care este forma cuptorului înalt, care sînt părțile lui componente și rolul fiecărei părți a cuptorului în elaborarea fontei. După ce a lămurit problemele legate de circulația apei de răcire, de gurile de vînt și rolul lor etc, el s-a oprit în mod special asupra dispozitivului de închidere a cuptorului înalt și asupra condițiilor care determină captarea gazelor formate în cuptor, elemente deosebit de importante în tehnica modernă de elaborare a fontelor.

Pe parcursul expunerii profesorul a fixat pe tablă noțiunile principale și, treptat, a alcătuit o schemă simplă a cuptorului înalt. A fost folosită, de asemenea, o planșă reprezentînd cuptorul înalt, ale cărei detalii au fost explicate paralel cu desfășurarea lecției.

Cu privire la această verigă a lecției, cei care au asistat la ea au arătat că s-a pus prea mult accentul pe construcția cuptorului, depășindu-se nivelul cunoștințelor cerute de program, care prevede numai descrierea cuptorului înalt. De asemenea profesorii de specialitate care au luat cuvîntul au arătat că trebuia pus mai mult accent asupra realizărilor din țara noastră în domeniul construcției cuploarelor înalte, dîndu-li-se ucenicilor o imagine cit mai completă și plastică a dimensiunilor gigantice ale noului furnal construit la Hunedoara. S-a arătat totodată că ar fi fost bine să se fi prezentat și o planșă cu o instalație de asamblare pentru elaborarea fontei, pentru ca ucenicii să vadă

legătura cuptorului înalt cu toate celelalte agregate.

Din discuție a reieșit necesitatea colorării planșelor, pentru a le face mai atractive și a antrenării mai intense, prin întrebări, a tuturor ucenicilor la prezenta lare și comentarea materialului didactic expus. Astfel, s-a demonstrat că însușirea conștientă de către ucenici a materialului predat s-ar fi făcut în condiții mai bune dacă ar fi fost antrenaji ei însși în descrierea părților componente ale furnalului, înfățișate în planșă.

Toți participanții la lecția deschisă au apreciat ca pozitiv felul cum s-a desfășurat ultima parte a lecției — fixarea cunoștințelor. Aceasta s-a realizat prin întrebări cu privire la forma cuptorului înalt, la rolul fiecărei părți componente a cuptorului și la importanța închizătorului. În încheiere s-a dat ca temă suplimentară pentru acasă: calcularea dimensiunilor elementelor constructive ale cuptorului înalt, cunoscîndu-se înălțimea acestuia.

Unii profesori au fost de părere că tema pentru acasă este prea dificilă față de cunoștințele cu care trebuie să rămînă ucenicii de la lecția respectivă. Majoritatea participanților au susținut însă că răspunsurile clare și precise date de ucenici la întrebările puse în cadrul fixării cunoștințelor au dovedit nivelul ridicat al clasei și că, orientîndu-se după acest nivel, profesorul a făcut bine dînd o temă mai dificilă pentru acasă.

Organizarea lecțiilor deschise, cu respectarea tuturor cerințelor didactice ale acestei forme de activitate, constituie o prîghie însemnată de ridicare a nivelului de predare al lecțiilor, antrenînd în dezbaterea celor mai însemnate probleme didactice și pe inginerii din producție care predau lecții de specialitate în școlile profesionale și tehnice.

Ing. EDUARD CUPFER
directorul Cabinetului metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic — București

Exprimînd năzuințele maseilor

Ideea Unirii în publicistica vremii

Unirea Țărilor Române a format aproape timp de un deceniu programul de luptă ideologică al scriitorilor vremii. Alături de masele populare care au pregătit și înlăunțit Unirea, scriitorii au fost militanți de frunte pentru înlăunțirea acestui act istoric.

Ideea Unirii a germinat încă înaintea revoluției de la 1848. Apar în această perioadă publicații cu titluri semnificative ca: ROMANIA — primul cotidian românesc, DACIA LITERARĂ — editată de M. Kogălniceanu și MAGAZINUL ISTORIC PENTRU DACIA — scos de N. Bălăcescu și T. Laurian. Numele acestor publicații sugera ideea Unirii. O pregătire a Unirii pe acest plan o face revista scoasă de Vasile Alecsandri la 1855, intitulată simbolic „România Literară”. Această revistă publica materiale semnificative, puternic axate pe ideea Unirii, materiale care determină autoritățile să interzică apariția revistei: „Cântarea României” de Alecu Russo (textul în limba română), „Sentinela Română” de V. Alecsandri, „Intorcerea în țară pe Dunăre” de Al. Odobescu.

Între 1856—1859, această literatură devine mai abundentă, căpătînd caracter de manifest politic. Chiar dacă istoria literaturii n-a consemnat toată această producție literară—publicistică, scriitorii vremii, în frunte cu Kogălniceanu și Alecsandri, au creat în revistele timpului o adevărată efervescență ideologică favorabilă mișcării pentru Unire. Foile STEOA DUNĂRII, ZIMBRUL, ROMINUL, de exemplu, au avut, prin toată activitatea lor, un caracter militant, de manifest. Iată, de pildă, un extras dintr-un articol semnat de M. Kogălniceanu, V. Mălinescu și V. A. Urecho în „Steoa Dunării” nr. 1—2/1859: „Convinsi că în Unire stă țara, redacțiile „Stelei Dunării”, „Zimbrului” și „Vulturului” s-au unit într-o singură redacție și de azi înainte va apărea o singură foaie (...). Am simțit neajurul nostru sus, îl desfășurăm și acum pentru ca fiecare să poată vedea ce este scris pe dinaintea: Unirea Principatelor, suveranitate națională, îmbrățișarea soartei muncitorilor săteni, secularizarea averilor mânăstirești...”

Numeroase articole din presa timpului sînt documente vii ale unui moment de luptă entuziastă și hotărîtă pentru unirea celor două țări românești.

Climatul ideologic al Unirii e pregătit, pe plan literar, în special prin articole și poezii. Încă din mai 1856 se înființase la Iași „Societatea Unirii”, în frunte cu Vasile Alecsandri, Mihail Kogălniceanu și Costachi Negri. Societatea urmărea să militeze pentru Unire prin presă și literatură. Ca o manifestare a acestei hotărîți Vasile Alecsandri publică la 9 iunie 1856, în „Steoa Dunării”, poezia „Hora Unirii”, care devine cîntecul de luptă al frîmintărilor ani premergători înlăunțirii Unirii. Poezia s-a bucurat de o largă răspîndire și a rămas pînă azi un impresionant document literar al Unirii.

„Hora Unirii” a lui Alecsandri a fost adaptată de Cezar Bolliac și C. D. Aricescu la lupta unioniștilor munteni. În poezia lui Cezar Bolliac „Răsărit la Hora Unirii”, scrisă în tonalitatea și ritmul lui Alecsandri, se ogîndește cu fidelitate epoca Unirii: „Vin să stringem mină-n mină / Toți c-o inimă română / Și să-nțindem danț premar / La unirii-ne serbare” (Buciumul 17.III.1857).

C. D. Aricescu publică și el o „Horă a Unirii” în VOCEA OLTEULUI (Craiova, 8 iunie 1857), parafrazînd pe Alecsandri: „N-avom noi aceeași soartă / Și aceeași nevoi? / Un trup dar pînă la moarte / Să fim amîndoi”.

Vasile Alecsandri este poetul Unirii. În opera sa, pe o întindere de un deceniu, de la „Destep-tarea României” (1848) pînă la ultimele poezii din proiectul evenimentului a militat pentru deslăunțirea hotărîului de la Mîlcov. Cu mult înaintea sa, Iancu Văcărescu scrisese poezia cu aceeași idee „La Mîlcov”, dar la Alecsandri ideea devine dominantă.

Răsfoirea paginilor vechilor periodice unioniste ne aduce în actualitate și alte nume cunoscute, consemnate de istoria literaturii — în primul rînd: Grigore Alexandrescu, D. Bolintineanu, G. Sion, Al. Odobescu.

Poetul G. Sion scrie o poezie închinată Unirii, inspirat de dorința deputaților țărani din Divanul ad-hoc pentru unirea celor două Țări Române: „Saltă, saltă Românie / Cerul tău s-a limpezit; / Saltă, saltă-n cerule / Visul tău e fericit”.

Alegerea lui Al. I. Cuza ca domnitor la 24.I. 1859 este salutăată de Odobescu în poezia „Salutare zări de 24 Ianuarie 1859”: „Dulce zi de fericite a României națiuni / Sub culorî mindre, frumoase, emporii il leului / Vom înclinge al tău nume cu flori mindre cununi / Căci tu soarta României ou o corbă o dăci”. (Romînul” 29. I. 1859).

Cele mai realizate producții literare cu tematica legată de Unire, apărute după eveniment, sînt povestirile lui Creangă „Moș Ion Roată și Unirea” și „Moș Ion Roată și Cuza Vodă”.

Toate aceste mărturii literare ale timpului, izvorîte din năzuințele maseilor, ne ajută să reconstituim cu fidelitate adevărul, după 100 de ani, atmosfera vremii. Acestea s-a păstrat și în stampe și documente, dar entuziasmul, viața, elementul dinamic al luptei trăiesc mai ales în paginile de literatură înlăunțite ale scriitorilor.

EMIL MANU

Facsimilul Proclamației domnitorului Cuza către țărani clăcași.

„Legea instrucției” urmare directă a Unirii

Sărbătoarea Centenarului Unirii îl îndeamnă pe oamenii școlii ca, trecînd în revistă urmările acestui eveniment de mare însemnătate istorică în viața poporului nostru, să-și oprească gîndurile asupra „Legii instrucției” din 1864 care a jucat un rol important în dezvoltarea învățămîntului românesc. Se știe că, printre reformele întreprinse de Alexandru Ioan Cuza, ajuns domnitor al Principatelor și apoi al Romîniei, a fost și aceea privitoare la organizarea învățămîntului de toate gradele prin legea Instrucției sancționată și promulgată cu Decretul din 25 noiembrie 1864. Caracterul progresist al legii, precum și locul și importanța ei istorică pot fi just înțelese dacă le raportăm la rolul școlii ca instituție subordonată statului național burghez român.

Ca element al suprastructurii, școala trebuia să fie principala pe-pinieră de cadre pentru nevoile multiple ale economiei burgheze, adică pentru calificarea forței de muncă necesară producției capitaliste în formare. Școala trebuia de asemenea să devină principalul mijloc de formare a cadrelor necesare pentru aparatul de stat burghez, ca și pentru dezvoltarea culturii naționale, a literaturii, științei, artei.

Legea instrucției a avut menirea de a da învățămîntului din ambele Țări Romîne o organizare unitară, combătîndu-se tendințele separatiste ale opoziționiștilor Unirii. Ea a marcat un însemnat pas înainte, de la vechea stare a organizării învățămîntului pînă la Unire, la noua stare, corespunzătoare cerințelor vremii.

O trăsătură caracteristică a legii instrucției din 1864 este faptul că se prevede obligativitatea și gratuitatea învățămîntului primar. Articolul 6 al legii preciza că „Instrucțiunea primară elementară este obligatorie și gratuită”. Obligativitatea cuprindea copiii de ambele sexe de la 8 la 12 ani, impusă, sub penalitățile mai jos prescise părinților, tutorilor, stăpînitorilor, maeștrilor și oricărei persoane ce ar avea sub îngrijire un copil”. Aceste elemente democratice care apar pentru prima dată în istoria dezvoltării învățămîntului din Romînia, sînt expresia revendicărilor înscrise în proclamația revoluției de la 1848.

Pașul înainte realizat față de Regulamentul Organic și prevederile

lui în domeniul învățămîntului este evident. În timp ce prin Regulamentul Organic se înființază citeva școli „spre a se putea crește fiii dregătorilor publici cu un chip potrivit viitoarei lor soarte”, prin legea instrucției se preconiza cuprinderea în școli nu numai a fiilor claselor privilegiate ci a tuturor copiilor.

O altă trăsătură caracteristică a legii instrucției este legată de creșterea nivelului învățămîntului din Romînia. Astfel, legea arată, la art. 2—5 că „instrucțiunea publică se împarte în primară, secundară și superioară”. Instrucțiunea primară cuprindea școlile primare rurale și urbane, instrucțiunea secundară cuprindea liceele, gimnaziile, seminariele, școlile reale de belle arte, școlile profesionale și școlile secundare de fete, iar instrucțiunea superioară cuprindea facultățile de litere, de științe matematice și fizice, de drept și de medicină. Important este faptul că învățămîntului de masă i se dă o atenție deosebită prin pregătirea învățătorilor în școli normale și a profesorilor în facultăți, în vederea ridicării învățămîntului. Dacă Regulamentul Organic — referindu-se la organizarea seminarului de la Școala — prevedea ca fiii moșierimii să fie instruiți cu „...tioria și practica economiei de cîmp și de pădure după cele mai bune metode urmîte în asemenea așezămînturi și potrivite cu clima și trebuințele țării...” — sarcini care erau pe măsura unei economii naturale proprie orînduirii feudale — în legea instrucției promulgată de Cuza se prevede înființarea școlilor profesionale, a școlilor reale, a facultăților de științe matematice și fizice etc. — deci pregătirea unor cadre cu un profil mai specializat.

În sfîrșit, preocuparea legii de a crea o bază materială conformă cu organizarea întregului sistem de învățămînt, provenită din veniturile bugetului statului este o altă trăsătură a ei care o deosebește de prevederile Regulamentului Organic. Acesta stabilea că starea învățămîntului putea „...sporî într-o îndeplinire pe cît vor ierla sumele hotărîte pentru învățătura publică” (art. 420), sau după cum „se va trage zeclulul la toate fețele de peste an a dregătorilor politicești ni statului precum și din pensii” (art. 423). În noua etapă, actul secularizării averilor mânăstirești, care a adîncit neînțelegerile dintre Cuza și partidele monstruoasele coaliții, trebuia să răspundă și cerințelor de asigurare a școlii cu o bază materială minimă necesară începutului învățămîntului de masă.

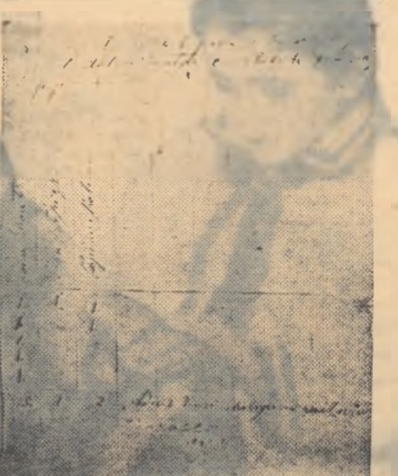
Încă din momentul promulgării ei, „legea instrucției” a avut un caracter de ambiguitate. Ea exprimă în mai multe locuri o insuficiență consecvență, datorită faptului că revoluția burgheză nu a fost desăvîrșită în țara noastră. În lege — și mai ales în programele școlare — se ogîndesc concepții ale moșierimii. De pildă, obiectul religiei este pus la loc de frunte în planurile de învățămînt. Faptul că se legalizează dreptul de amestec al bisericii în problemele școlii dezvăluie că ea s-a oprit la jumătatea de măsură.

Este necesar să înțelegem dublul aspect al soartei legii instrucției

Școli cu denumiri legate de Unire

Pentru a cultiva dragostea tineretului din școli față de cei care au luptat pentru înlăunțirea Unirii, interesul lor pentru acest important eveniment istoric, Ministerul Instrucției și Culturii a atribuit recent unor școli medii și de șapte ani denumiri legate de actul istoric al Unirii.

Prin ordinul ministrului Instrucției și Culturii, Școala medie nr. 1 din Focșani a primit denumirea de Școala medie „Unirea”, iar Școala medie nr. 1 din Huși, Școala medie nr. 2 din Focșani, Școala medie nr. 3 din Galați și Școala de 7 ani din Fălciuceni au primit numele primului domnitor al Țărilor Românești unite, Alexandru Ioan Cuza. De asemenea, Școala de 7 ani din comuna Cîmpeni, raionul Panciu, a primit numele deputatului țăran din Divanul ad-hoc, Moș Ion Roată, Școala medie nr. 2 din Huși a fost denumită Școala medie „Mihail Kogălniceanu”, iar Școala medie nr. 2 din Bacău a căpătat numele marelui poet și luptător pentru Unire Vasile Alecsandri.

Facsimilul buletinului de vot prin care Moș Ion Roată a fost ales în Divanul ad-hoc.

Prof. G. M. RADULEA

La început de trimestru

Trimestrul II a început. El constituie nu numai o etapă ce o continuă pe cea anterioară, ci și o nouă treaptă în desfășurarea procesului instructiv-educativ. Este o perioadă decisivă, întrucât cadrele didactice au acum timpul necesar pentru remedierea lipsurilor existente, pentru a determina o îmbunătățire simțitoare în activitatea pe care o desfășoară.

Ținând seama de acest lucru, învățătorii și profesorii de la Școala medie nr. 2 din Bacău și-au reințepit munca cu toată seriozitatea. Activitatea lor nu se desfășoară întâmplător. Ei au în vedere anumite obiective precise, obiective ce s-au desprins în urma analizei muncii pe primul trimestru.

Experiența primului trimestru a arătat încăodată că nivelul de cunoștințe al elevilor este determinat în mare măsură de calitatea lecțiilor. De aceea cadrele didactice de la școala medie nr. 2 au hotărât să-și orienteze eforturile în primul rând în această direcție.

Asistențele la orele de clasă au scos la iveală faptul că principala deficiență manifestată în munca la clasă a cadrelor didactice constă în insuficiența organizării a lecției. Mare parte din învățătorii și profesorii nu se străduiesc — sau nu se pricep îndeajuns — să-și dozeze judicios timpul. Din această cauză, de multe ori fixarea cunoștințelor se face superficial (dacă nu cumva lipsește cu desăvârșire),

temele pentru acasă sînt date în grabă. Ca urmare, profesorul este nevoit să prelungească în ora următoare ascultarea (pentru a consolida cunoștințele insuficient însușite în ora anterioară, pentru a lămurii chestiunile rămase neclare) și, deci, să reducă din nou timpul necesar predării.

Pentru a înlătura această lipsă, problema dozării timpului — privită sub aspectul metodelor și procedurilor specifice anumitor materii sau grupe de lecții — va fi dezbătută pe larg, încă la începutul acestui trimestru, în ședințele comisiilor metodice.

Una din lipsurile constatate în privința pregătirii elevilor pentru munca productivă a fost aceea că unii profesori care predau matematica sau științele fizico-chimice nu cunosc programa lucrărilor practice, din care cauză ei nu reușesc să stabilească legăturile ce se impun între cunoștințele prodiate la materia lor și lucrările efectuate de elevi în atelier. Pentru a remedia acest neajuns s-a stabilit ca profesorii să indice în planurile lor de muncă, în dreptul temelor planificate, și lucrările practice de care acestea se leagă. Totodată, vor fi organizate discuții între profesorii de matematică și fizico-chimice și profesorii-maiștri.

Alte lipsuri sînt proprii unor anumite materii sau clase. La limba română, de pildă, s-a constatat că în lucrările unor elevi din clasele VIII-XI se mai stre-

coară greșeli de ortografie, lucru cu totuși nepermis elevilor din cursul mediu. Întrucât experiența a arătat că la clasele VIII-XI, care nu au ore de gramatică, asemenea deficiențe pot fi înlăturate numai prin corectarea și discutarea sistematică și continuă a temelor scrise, această activitate va fi intensificată și controlată mai îndeaproape în cursul trimestrului următor.

La clasa a XI-a profesorii au întâmpinat mari dificultăți în aplicarea cunoștințelor de teoria literaturii, datorită lacunelor în lectura suplimentară a elevilor. Pentru a elimina măcar în parte această deficiență, profesorii au transmis elevilor o listă cuprinzând opere de bază pe care trebuie să le citească și vor urmări îndeaproape parcurgerea ei. S-a stabilit totodată ca, pentru a evita asemenea situații pe viitor, profesorii de limba română să se preocupe cu toată seriozitatea de îndrumarea și controlul lecturii particulare a elevilor, începînd încă din clasele mici.

Pentru a înlătura lipsurile existente în activitatea dirigintilor și a populariza metodele și procedeele bune de muncă în acest domeniu, în primele zile ale trimestrului a avut loc o ședință în care s-a analizat activitatea desfășurată de doi diriginți de la două clase cu rezultate diferite la învățătură. Analiza a scos în evidență faptul că situația la învățătură a elevilor este determinată în mare măsură de stilul de muncă al dirigintului cu clasa.

O deosebită atenție se va acorda pregătirii elevilor din clasele de absolvire. În acest sens, învățătorii și profesorii vor căuta ca, odată cu predarea, să asigure repetarea cunoștințelor studiate în anii anteriori prin afectarea unui număr corespunzător de ore de recapitulare, prin stabilirea de legături, în cadrul lecțiilor, între cunoștințele noi și cele însușite anterior la materia respectivă și la alte materii etc. Totodată, fiind seama de faptul că elevii clasei a XI-a din anul școlar curent nu studiază istoria, s-a planificat un număr de ore de consultații destinate îndrumării și urmăririi pregătirii elevilor la această materie, care figurează printre obiectele prevăzute la examenul de maturitate.

Acțiunea de orientare a absolvenților către munca productivă a fost începută încă în cursul primului trimestru, cînd s-au desfășurat în acest scop o serie de excursii și vizite în întreprinderi, conferințe, întâlniri între muncitorii fruntași din oraș și elevii școlii. În cursul trimestrului II și III activitatea în această direcție va fi orientată către munca de îndrumare a fiecărui elev în parte.

Am prezentat aici numai cîteva din măsurile luate la Școala medie nr. 2 din Bacău în etapa actuală. Ele dovedesc preocuparea cadrelor didactice pentru desfășurarea unei munci axate pe problemele principale ale școlii, o muncă de perspectivă, care să asigure încheierea anului cu rezultate cât mai bune.

N. ALEXE

Cercuri legate de economia locală

Perspectivile de dezvoltare a economiei naționale ce rezultă din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 cer școlii de cultură generală să pună un accent deosebit în instruirea și educarea elevilor pe pregătirea lor pentru munca productivă, să imprime un conținut legat de practica tuturor formelor de activitate din școală și extrașcolare.

Sînt numeroase școlile în care, înțelegîndu-se importanța orientării interesului elevilor spre ramurile economice specifice regiunii, au fost organizate cercuri legate de economia locală.

La școala medie nr. 4 din Ploiești, bunăoară, funcționează un cerc tehnic de analiză a petrolului care a atras numeroși elevi din clasele a IX-a și a X-a. Cercul are un laborator bine înzestrat și primește un sprijin efectiv din partea întreprinderilor, mai ales în ceea ce privește îndrumarea tehnică necesară.

La Școala de 7 ani din comuna Podoleni, raionul Eubuși, cu sprijinul S.M.T. din localitate s-a organizat un cerc al tinerilor tractoriști, în care elevii studiază motorul și principiile lui de funcționare, conduc tractorul. În multe școli sînt organizate cercuri tehnice de mecanici auto, de aeromodeliști, navomodeliști, de electrotehnică sau radiofonie — în strînsă legătură cu specificul întreprinderilor din împrejurimi.

Legătura cu specificul economiei locale se realizează însă, și trebuie să se realizeze mai mult, și în cadrul cercurilor pe obiecte. Cercurile tinerilor naturaliști, bunăoară, pe lângă cercetarea și cunoașterea naturii înconjurătoare, trebuie să-și orienteze activitatea spre ramurile producției agricole specifice regiunii sau spre acelea pentru care există condiții prielnice de dezvoltare. Se pot organiza astfel cercuri pentru cultura cerealelor, porumbului, cercuri de legumicultori, viticultori, pomicultori, zootehnicieni, silvicultori etc. în cadrul cărora, pe lângă însușirea noțiunilor și deprinderilor legate de ramura respectivă, să se efectueze lucrări de selecționare a celor mai bune soiuri și de îmbunătățire a lor, să se aclimatizeze soiuri mai productive, să se obțină semințe de mare randament etc. O serie de școli au obținut și pînă acum rezultate pozitive în această privință. Astfel, la Școala de 7 ani din comuna Basarabi s-au aclimatizat soiuri noi de grâu, bob, ceapă etc., s-au obținut soiuri de grâu și porumb mai productive și s-au făcut interesante experiențe privind cultura pomilor și vișei de vie. La Școala de 7 ani din Pleșcoi-Buzău s-au obținut rezultate frumoase pe linia pomiculturii.

Membrii cercurilor de elevi pot contribui activ la traducerea în viață a sarcinilor trasate prin expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. De exemplu, tinerii naturaliști pot cerceta condițiile cele mai prielnice pentru cultivarea și sporirea productivității la stecă de zahăr și plante oleaginoase. Cercurile de chimie își pot axa activitatea pe problemele ce le ridică noile ramuri ale industriei chimice. În cadrul cercurilor de matematică și geografie se pot efectua lucrări de măsurare a terenurilor agricole, se pot face calcule în legătură cu efectuarea unor lucrări de ameliorațiuni, îndiguliri, desecări etc. În această privință poate fi citat cercul de geografie de la Școala medie nr. 4 din Ploiești care, pe lângă amenajarea unui interesant teren geografic, urmărește în permanență condițiile atmosferice și întocmește buletine meteorologice, face studii cu privire la geografia fizică și economică a regiunii.

Cercurile de elevi au datorită să atragă pe școlarii spre activitățile în direcția cărora au înclinații, să le trezească dragostea spre o anumită profesie și să le cultive aptitudinile, să facă din ei cercetători activi ai fenomenelor naturii, care, după absolvirea școlii, să scoată la iveală rezervele interne existente în fiecare ramură de producție și să participe la mișcarea pentru perfecționarea necontenită a producției, pentru mărirea productivității muncii.

Dînd activității lor o orientare concretă, practică, legată de realitatea înconjurătoare, cercurile de elevi vor contribui astfel la formarea omului nou, luptător neobosit pentru ridicarea bunăstării poporului.

C. MINCA

CONSFATUIRE pe tema perfecționării

În vederea cunoașterii și valorificării experienței acumulate în munca de perfecționare a cadrelor didactice, la I.P.C.D.-București a fost organizată de curînd o consfătuire cu șefii secțiilor de învățămînt și cultură din regiunile București, Ploiești, Pitești, Constanța și din orașul București, la care au participat și inspecții de la secțiile de învățămînt și cultură regionale și raionale, precum și delegați ai celorlalte institute de perfecționare din țară.

Șeful secției de învățămînt și cultură a regiunii Pitești a prezentat în cadrul consfătuirii un referat cu privire la felul cum s-a organizat și s-a desfășurat munca de perfecționare în regiune. Expunerea variatelor metode folosite în regiunea Pitești în desfășurarea diferitelor forme de perfecționare (cursuri, studii individuale, consfătuiri și conferințe, activități metodice în școli, raion și regiune) a trezit un viu interes în rândurile participanților.

Atît referatul cit și discuțiile purtate pe marginea lui au reliefat realizările obținute pînă în prezent, ca o consecință a grijii partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului pregătirii cadrelor didactice. S-a scos în evidență faptul că succesul în munca de perfecționare este condiționat de asigurarea unității organice între toate formele de perfecționare prevăzute de sistemul de stat, între cursuri și celelalte forme de perfecționare din afara cursurilor (cercuri pedagogice, comisii metodice, consfătuiri etc.). Cei care au luat cuvîntul la consfătuire au subliniat rolul important al organelor de îndrumare și control în ceea ce privește justa organizare și orientare a muncii de perfecționare la nivelul regiunilor și raioanelor (axarea tematicii activităților metodice pe problemele activității instructiv-educative care prezintă lipsuri tipice, popularizarea experienței pozitive din școli, folosirea în mod creator a experienței înaintate a școlii sovietice etc.).

S-a insistat în mod deosebit asupra importanței participării

directe a inspectorilor școlari la desfășurarea în bune condiții a formelor de perfecționare. S-a arătat că inspectorii pot trata anumite teme în cadrul consultațiilor colective raionale la etapa cu frecvență a cursurilor de perfecționare; ei trebuie să efectueze controlul și îndrumarea la clasă a cursiștilor împreună cu cadrele didactice ale Institutului în vederea cunoașterii activității învățătorilor și profesorilor și ridicării nivelului lor ideologic și profesional. La consfătuire s-a subliniat necesitatea ca în etapa cu frecvență a cursurilor de perfecționare să se acorde o importanță deosebită pregătirii cadrelor didactice pentru legarea învățămîntului de activitatea practică, cit și pentru realizarea educației estetice a elevilor prin predarea muzicii, desenului, educației fizice etc.

Participanții la discuții au scos în evidență rolul secțiilor regionale de învățămînt și cultură în pregătirea activităților ce se vor desfășura în etapa cu frecvență a cursurilor cu învățătorii și educatoarele (pregătirea lecțiilor și a lucrărilor practice), cit și sarcinile catedrei de învățămînt elementar și preșcolar din cadrul institutului în ce privește coordonarea și îndrumarea acestor activități.

În concluziile consfătuirii tov. Ion Borca, directorul institutului, a arătat că aceasta a constituit un valoros schimb de experiență cu privire la formele și activitățile prin care se asigură cursurilor un înalt nivel ideologic și științific și a recomandat secțiilor de învățămînt să folosească în mod creator această experiență. Totodată, în concluzii s-a pus accentul pe legătura strînsă ce trebuie să existe în munca de perfecționare a cadrelor didactice între secțiile de învățămînt și cultură și institut și pe necesitatea antrenării pedagogilor în studierea și generalizarea experienței pozitive și în concretizarea acesteia în studii, articole, referate în cadrul „Lecțiilor pedagogice” sau în sesiunile de comunicări științifice ale institutului.

În trecut Maramureșul era una din regiunile țării în care flagelul neștiinței de carte bîntuia cu cea mai mare furie. Astăzi nu există sat sau cătun fără școli — locare de cultură în care tînăra generație soarbe slovele învățăturii.

Constatări dintr-un control în regiunea Ploești

In scopul cunoașterii activității școlilor și a secțiilor de învățământ din țară, pentru o mai bună rezolvare a sarcinilor în acest an școlar și pentru pregătirea din timp a viitorului an Ministerul Învățământului și Culturii în colaborare cu Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Ploești a efectuat în perioada 20 noiembrie — 10 decembrie 1958 un control al activității școlilor și secțiilor de învățământ și cultură din regiunea Ploești. Controlul a urmărit felul cum sînt aplicate Directivele Congresului al II-lea al P.M.R., documentele ulterioare de partid și de stat, desfășurarea procesului instructiv-educativ în școlile de cultură generală, profesionale, agricole și de meserii. Au fost controlate secția de învățământ și cultură regională, secțiile de învățământ și cultură ale raioanelor Rm. Sărat, Pogoanele, Cimpina și Ploești, precum și un număr important de unități școlare.

Constatările făcute au fost prezentate în cadrul unei ședințe la care au participat reprezentanți ai organelor regionale de partid și de stat și șefii secțiilor de învățământ și cultură din regiune. S-a stabilit un plan de măsuri în vederea lichidării deficiențelor constatate și a îmbunătățirii continue a activității de învățământ.

Publicăm câteva din constatările făcute cu prilejul controlului, deoarece din acestea se desprind învățăminte pentru școlile din toate regiunile țării.

Să asigurăm învățămîntului conținutul cerut de sarcinile actuale ale școlii

Numeroase școli din regiunea Ploești au făcut în ultimii ani însemnate progrese pe linia unei temeinice pregătiri a elevilor, a legării cunoștințelor de viață, de practică și a educării comuniste a elevilor.

Conștiența de importanța pe care o au științele naturii în formarea la elevi a concepției științifice, materialist-dialectice despre lume și pentru familiarizarea lor cu principalele legi care stau la baza producției moderne, multe cadre didactice desfășoară lecțiile cu un conținut științific corespunzător, asigurând o bună pregătire a elevilor. O asemenea pregătire dovedesc, de pildă, elevii tovarășului Ion Spiridon, profesor de matematică la Școala medie din Moreni, elevii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani din Costieni — R. Sărat etc.

A crescut totodată preocuparea pentru ridicarea nivelului predării științelor umaniste. Se vedește încă mult interes pentru accentuarea caracterului educativ al lecțiilor, pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. În predarea lecției de citire „Spre Polul Sud” — tov. Silvestru Dimonescu, învățător la școala din Boldești — raionul Ploești, a reușit să trezească în sufletul elevilor sentimentul de mîndrie patriotică înfățișînd-le cercetările savantului român Emil Racoviță. O deosebită valoare educativă a avut și lecția de istorie cu tema „Congresul al V-lea al P.C.R.” (ținută la clasa a XI-a „B” de la Școala medie serală nr. 6 din Ploești de către profesoara Maria Negrea. Aceasta a scos în relief, în cursul lecției, lupta plină de abnegație a clasei muncitoare, condusă de partid, care în condițiile ilegalității s-a ridicat împotriva exploatații burghezo-moșierești. Numeroși profesori acordă atenție legării teoriei de practică, ilustrează lecțiile cu date și exemple din tehnică, discută cu elevii despre aplicațiile practice ale celor învățate.

În multe școli medii și de 7 ani s-au organizat ateliere școlare, s-au introdus lucrările practice. Față de specificul și condițiile existente în regiune, numărul lor este însă prea mic.

Se întîlnesc profesori care privesc cu ușurință problema legării învățămîntului de practică, de producție, deși aceasta este un element esențial al instruirii și educării temeinice a elevilor noștri, al pregătirii lor pentru viață. Ei predau în mod teoretic, fără să folosească numeroase exemple concrete pe care le oferă viața. Astfel, profesoara Elisabeta Păunescu, de la școala din Ghirdoveni (raionul Cimpina), avînd de predat elevilor lecția „Griul de toamnă și de primăvară”, n-a folosit exemple din sectorul socialist al agriculturii care obțin producții ridicate în condițiile agrotehnicii înaltate.

Multe școli, cum sînt Școala medie nr. 3 sau Școala de 7 ani nr. 15 din Ploești, au obținut rezultate pozitive în organizarea lucrărilor de atelier. Dar și în această privință mai sînt multe de făcut. S-au folosit într-o măsură insuficientă posibilitățile locale pentru înzestrarea atelierelor școlare și pentru efectuarea practicii în întreprinderi și s-a acordat prea puțină atenție felului cum se desfășoară lucrările practice agricole. Multe școli de 7 ani de la sate au loturi experimentale mici și sînt lipsite de unele necesare.

Din această cauză și din lipsa de interes a unor cadre didactice, într-o serie de școli nu s-au introdus lucrările practice agricole ori s-au introdus cu înfrîngere, iar în alte școli nivelul la care se desfășoară aceste lucrări este nesatisfăcător. De altfel, în aceste școli nici predarea cunoștințelor agricole nu se face încă la nivelul dorit, de pentru că predarea lor a fost încredințată unor cadre insuficient pregătite, fie că orele respective au fost împărțite între diferiți profesori. Desfășurarea lucrărilor practice agricole se limitează adesea la unele lucrări pe loturile școlare, în loc să se extindă practica agricolă direct în producție, în G.A.C. și G.A.S.

Cu prilejul controlului au fost scoase la iveală și serioase lipsuri în conținutul lecțiilor, în explicarea unor noțiuni, în legarea cunoștințelor de viață și în

înmarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice. Astfel, la clasa a IV-a a școlii din Bîlcuiești, raionul Ploești, la lecția de istorie „Răscoala de la Bobilna”, învățătoarea Veronica Albu a dat elevilor explicații neclare, semănînd în mîntea lor confuzii în legătură cu noțiunile de grevă, răscoală, revoluție. Prof. Dumitru Popovici de la Școala medie nr. 2 din Ploești a confundat, în cursul explicației, forma materială a producției sectorului I și sectorului II cu expresia valorică. S-au observat o serie de greșeli și în explicațiile date la aritmetică (școala din Timboești — R. Sărat), la chimie (școala din Trăisteni — Cimpina), la botanică (cursul seral al școlii medii din Moreni). În predarea lecțiilor de geografie, istorie, științe naturale etc., nu se subliniază îndeajuns realizările obținute de regimul democrat-popular, neglijîndu-se astfel sarcinile educației ideologico-politice a elevilor.

Unii profesori transmit elevilor cunoștințe sărace și incomplete. Pot fi citate sub acest aspect lecția de literatură cu tema „Natura și dragostea în poezia lui Eminescu” (clasa a IX-a a Școlii medii serale nr. 6 — Ploești) ca și unele lecții predate la Școala medie nr. 2 din R. Sărat. Profesori ca Nicolae Trănescu (Școala de 7 ani din Sibălea) se rezumă doar la citirea lecțiilor din manual și la explicarea superficială a unor noțiuni. Alții se limitează la o înșiruire de fapte, fără să le analizeze și să le interpreteze (de exemplu, profesoara Ecaterina Manea, de la Școala de 7 ani din comuna Ziduri). O cauză principală a acestor lipsuri o constituie insuficienta pregătire a unor învățători și profesori pentru lecții, lipsa lor de preocupare pentru ridicarea nivelului profesional, pedagogic și ideologic. Ca urmare, elevii lor, au cunoștințe schematice și formale, însușite mecanic.

La aceasta contribuie și felul cum sînt organizate lecțiile. Pe lângă mulți învățători și profesori care folosesc metode bune de predare, se găsesc și cadre didactice care nu dau acestei probleme atenția cuvenită. De exemplu, unii învățători de la școlile din Boldești, Cilibia, Bîlcuiești, Brădeanu etc., nu utilizează procedee variate de citire, nu stăruie suficient asupra formării deprinderilor de citire corectă și conștientă, de ortografie, punctuație, scriere caligrafică, din care cauză elevii lor citează greșit, inexpresiv, comit greșeli în scris. În unele locuri, elevii nu sînt deprinși să aplice în practică regulile gramaticale învățate. Nu este controlată și îndrumată pretutindeni lectura în afară de clasă a elevilor, se neglijează folosirea publicațiilor pentru copii.

Unii învățători se preocupă insuficient de formarea deprinderilor de calcul oral și scris, trec prea repede peste analiza logică și matematică a problemelor (școlile din Cilibia și Bucov).

În predarea limbii ruse și a celorlalte limbi moderne se dă o prea mică atenție conversației în limba respectivă, nu se folosește în măsură suficientă metoda comparativă la predarea noțiunilor de gramatică și a lexicului.

În alegerea, dozarea și verificarea temelor pentru acasă s-au întîlnit deficiențe numeroase. Se dau teme fără importanță instructivă, dar care duc la supraîncărcarea elevilor; copieri de reguli, trecerea pe o parte de teme a problemelor lucrate în clasă la orele de matematică, răspunsuri în scris la întrebările din carte, desenarea figurilor din manuale etc. În unele locuri temele efectuate acasă sînt verificate superficial sau nu se controlează de loc.

Rezultatele nesatisfăcătoare pe care le obțin unele școli se datorează și faptului că nu se folosește suficient materialul didactic în predarea lecțiilor. Profesoara Maria Bănică de la școala de 7 ani din comuna Meteleu, de exemplu, le-a dictat elevilor lecția de fizică „Circuitul electric” fără să le arate cum se realizează practic un astfel de circuit. Învățătoarea Silvia Stan de la școala din comuna Padina n-a folosit, în predarea lecției „Bogățiile subsolului țării noastre”, nici un fel de material didactic, deși școala dispune de planșe.

În multe școli sătești de 7 ani și în unele școli serale nu se fac decît foarte puțin sau chiar de loc lucrări de laborator.

După cum am arătat, în regiunea Ploești s-a făcut prea puțin, față de posibilități, pentru legarea învățămîntului de producție, cu toate că aici există condiții dintre cele mai bune pentru realizarea acestei sarcini deosebit de actuale a școlii. Este o datorie a secțiilor de învățământ și cultură din întreaga țară să valorifice în cea mai mare măsură posibilitățile locale pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice, care să întregască pregătirea lor multilaterală pentru viață.

Un mijloc însemnat pentru ridicarea calității învățămîntului nostru îl constituie învățămîntul ideologic al cadrelor didactice. Conținutul învățămîntului se va putea îmbunătăți sub toate aspectele dacă se acordă atenția necesară ridicării nivelului ideologic și politic al pedagogilor. Controlul efectuat a arătat că în acest an în regiunea Ploești s-a dat importanța cuvenită învățămîntului ideologic.

Cursurile de învățămînt ideologic au fost organizate cu sprijinul larg al comitetului regional de partid și al sfatului popular al regiunii Ploești. Au fost înființate 270 de cursuri de învățămînt ideologic în 97 de centre care sînt frecventate de toate cele 7835 cadre didactice din regiune.

Încă de la primele lecții cadrele didactice au manifestat un interes deosebit pentru pregătirea lor ideologică participînd la cursuri și seminarii în proporție de 100%.

Îmbunătățirile care se observă în activitatea cadrelor didactice de la începerea cursurilor de învățămînt ideologic dau temei convingerii că odată cu dezvoltarea învățămîntului ideologic va crește simțitor și nivelul conținutului învățămîntului nostru.

Forme de muncă educativă mai interesante, mai variate

Umărînd să creeze condițiile necesare unei bune munci educative, organele de învățămînt și conducerea școlilor s-au preocupat cu grijă de alegerea dirigîntilor. În unele școli s-au organizat comisii de dirigînti în cadrul cărora se discută teme privind munca educativă și se realizează schimburi de experiență în munca dirigîntilor (Școala medie din Bușteni, Școala

medie nr. 4 din Ploești și altele). Mulți dirigînti organizează cu pricepere orele educative, le asigură un conținut interesant. Așa, de pildă, la Școala de 7 ani din Pogoanele un dirigînt a organizat o discuție pe tema „Ce vreau să devin în viață”. La clasa a X-a de la Școala medie nr. 2 Rm. Sărat a avut loc o discuție pe tema „Olga Bancic — exemplu mărț de sacrificiu pentru cauza clasei muncitoare”. Ore educative interesante se organizează și la Școala medie din Bușteni.

Lucrurile nu stau însă pretutindeni așa. În unele cazuri tematica orelor educative nu este legată de specificul clasei, nu este variată și orientată spre obiective precise. La Școala de 7 ani din comuna Meteleu (raionul Pogoanele) s-a întocmit o tematică tip pentru munca educativă la toate clasele. În unele locuri orele educative sînt transformate în ore de curs, în cadrul lor discutîndu-se teme ca „Pregătirea pentru iarnă în gospodăria noastră”, „Sădirea pomilor de toamnă”, „Cum ierneză animalele”, sau analize literare, sub pretextul că se urmărește ajutorarea elevilor la învățătură.

Sînt numeroase cazurile în care legătura dirigîntilor cu familia constă numai în vizite sporadice la domiciliu sau în chemarea părinților la școală. Nu întotdeauna ședințele lunare cu părinții se țin cu regularitate, nu întotdeauna se discută în cadrul lor teme de îndrumare pedagogică.

Rezultate bune în munca educativă se obțin în multe școli prin antrenarea elevilor în acțiuni cu caracter obștesc: muncă patriotică la G.A.C. și G.A.S., colectarea de metale și deșeuri, înfrumusețarea satelor, curățirea școlilor, parcurilor, îngrijirea monumentelor, plantarea pomilor, excursii și vizite în întreprinderi, la locuri istorice etc. Pot fi citate în acest sens: Școala medie Sinaia, Școala medie Moreni, școlile de 7 ani din Valea Călugărească, Costieni, Timboești etc. Astfel de acțiuni se organizează îndeosebi acolo unde pedagogii știu să folosească ajutorul pe care-l pot primi din partea organizațiilor de pionieri și U.T.M., unde acestea au planuri de muncă complete și integrate în planurile generale ale școlilor.

Unele probleme ale organizării procesului instructiv-educativ

Este știut că rezultatele obținute în munca de instruire și educare a elevilor depind într-o mare măsură de felul cum este organizat procesul de învățămînt. Unele secții de învățămînt și cultură și conducerea școlii din regiunea Ploești au înțeles în mod just importanța acestor probleme și au căutat să le rezolve cît mai bine. În regiune sînt multe școli în care s-a acordat atenție repartizării orelor, respectîndu-se principiul încadrării în specialitate și al continuității în muncă (școlile medii din Moreni, Bușteni, școala de 7 ani din Telega, raionul Cimpina, și altele). Faptul acesta a contribuit la obținerea unor realizări satisfăcătoare.

În această direcție se constată însă și multe deficiențe. Astfel, nu s-a ținut seama peste tot de necesitatea de a-i încadra pe profesori în specialitate și de a forma catedre din specialități înrudite. Este edificator în această privință cazul profesoarei de biologie de la școala de 7 ani Costieni, raionul Rm. Sărat, care pe lângă orele de științe naturale, specialitatea sa, mai predă ore de limba română, istorie, geografie și desen. În timp ce orele de cunoștințe agricole sînt predate de profesori de alte specialități. Asemenea cazuri se întîlnesc și la școlile din Ziduri, Sibălea, Timboești (raionul Rm. Sărat), Plopeni, Valea Călugărească, Bucov (raionul Ploești), Padina, Meteleu (raionul Pogoanele) și altele.

Pe de altă parte, catedrele și orele de-o anumită specialitate sînt împărțite între mai mulți profesori. Așa este cazul orelor de istorie de la școala medie nr. 2 din Rm. Sărat, predate de 5 profesori (dintre care numai unul are catedră completă), sau al orelor de cunoștințe agricole și lucrări practice agricole de la majoritatea școlilor din regiunea Ploești. Aici se vedește lipsa de preocupare atît a unor directori de școli, care nu se orientează în repartizarea orelor, cît și a secțiilor de învățămînt și cultură respective, care n-au urmărit de loc această problemă. Datorită deficiențelor existente în repartizarea orelor și lipsei de grijă în asigurarea continuității muncii la catedră, unele școli fac dese transformări în repartizarea orelor, fac prea multe schimbări de cadre didactice chiar în timpul anului școlar, sau modifică în mod frecvent orarul. Un exemplu grăitor în această privință îl constituie școala din comuna Meteleu, raionul Pogoanele, unde de la începutul anului școlar s-au schimbat patru profesori la limba română.

Există lipsuri și în ceea ce privește respectarea planurilor și programelor de învățămînt. Așa, de pildă, la școlile din Rm. Sărat s-a continuat predarea limbii franceze la clasa a V-a în două ore pe săptămînă în loc de una, iar alte școli, ca cele din Ghirdoveni și Dițești (raionul Cimpina), Bîlcuiești (raionul Ploești) n-au introdus în orarul numărul de ore de cunoștințe agricole și lucrări practice agricole indicate de programă. Unele cadre didactice (prof. Petrescu Cristina — școala Boldești, Barbescu Simion — școala Bîlcuiești, Costoiu M. — școala nr. 6 Ploești, Palu Nela — școala medie nr. 2 Rm. Sărat etc.) n-au efectuat reducerile de programă indicate prin instrucțiunile ministerului sau nu cunosc modificările care au intervenit în unele programe. Asemenea deficiențe se explică prin faptul că unele secții de învățămînt și cultură și directorii de școli n-au diluzat cu atenție programele școlare și instrucțiunile privitoare la folosirea lor, n-au controlat studierea și aplicarea acestora. O serie de deficiențe în această privință se datorează și planurilor calendaristice defectuoase pe care le întocmesc unele cadre didactice. Faptul că unii profesori n-au întocmit o planificare calendaristică anuală, că întocmesc numai planuri trimestriale, care în multe cazuri sînt formale, că nu urmăresc felul cum se realizează planificarea a făcut să nu se respecte întotdeauna indicațiile programelor, să se rezerve în chip nejustificat un număr prea mare de ore pentru unele teme în detrimentul altora, să nu se respecte ordinea temelor indicate în programă.

În numeroase cazuri (la școlile din Ghirdoveni, Telega

Constatare dintr-un control în regiunea Ploești

(Urmare din pag. 5)

— raionul Cimpina, Căldărăști, Minzu — raionul Pogoanele) nu s-au respectat cerințele pedagogice, în alcătuirea orarelor, ceea ce a dat naștere la fenomene de supraincercare, prin aglomerarea mai multor obiecte grele în anumite zile, prin așezarea lor în ultimele ore de curs sau în prima și ultima zi a săptămânii.

Acum, la începutul celui de al doilea trimestru al anului școlar, trebuie să se ia pretutindeni măsuri pentru înlăturarea unor astfel de lipsuri. Este bine să se analizeze în consiliile pedagogice felul cum s-au îndepărtat în primul trimestru planurile de învățământ și programele școlare, în ce măsură au fost asigurate condițiile cele mai prielnice pentru desfășurarea activității instructiv-educative.

Generalizarea învățământului de 7 ani — sarcină principală

In acest an școlar în regiunea Ploești s-au făcut însemnate progrese în ceea ce privește extinderea învățământului de 7 ani. În prezent sînt cuprinși în clasa a V-a aproximativ 80 la sută din absolvenții a patru clase. Creșterea înregistrată în această privință se datorește măsurilor luate de partid și guvern cu privire la generalizarea învățământului de 7 ani, ca și muncii rodnice desfășurate de organele locale de partid, ale sfaturilor populare și de cadrele didactice.

În comunele Boldești, Plopeni și Bîlcuștii (raionul Ploești), Padina și Brădeanu (raionul Pogoanele), Ziduri (raionul Rm. Sărat) etc. au fost școlarizați în clasa a V-a toți absolvenții claselor a IV-a. Cu sprijinul organelor locale de partid și de stat și al organizațiilor obștești cadrele didactice din aceste comune au popularizat în rândurile părinților, încă înainte de începerea anului școlar, prevederile Hotărârii Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățământului de 7 ani, l-au lămurit asupra însemnătății acestei hotărâri.

Există însă și școli în care procentul absolvenților a patru clase cuprinși în clasa a V-a este mult prea mic — de abia 50—60 la sută (școlile din Buda și Costeni — raionul Rm. Sărat, din Teșita — raionul Cimpina, Bucov și Poenari-Apostoli — raionul Ploești etc.). Situația aceasta se datorește în bună măsură și unor școli de învățământ și cultură raionale care n-au urmărit cu perseverență munca școlilor pentru cuprinderea în clasa a V-a a absolvenților școlii de patru ani. Secțiile din raioanele Rm. Sărat, Pogoanele, Cimpina și Toleajen s-au limitat numai la culegerea de date, fără să controleze cu atenție exactitatea lor și fără să inițieze acțiuni pentru îndreptarea lucrurilor.

Realizarea generalizării învățământului de 7 ani este strîns legată și de menținerea în școală a tuturor elevilor înscriși. Se impune să se dea o mai mare atenție menținerii în școală a elevilor pînă la absolvirea școlii, îmbunătățirea continuă a frecvenței. Este necesar ca secțiile de învățământ și cultură și conducerea școlilor să analizeze periodic problema cuprinderii și menținerii elevilor în învățământul de 4 și de 7 ani și să stabilească măsuri practice în vederea realizării sarcinilor de școlarizare.

Grija pentru dezvoltarea învățământului de 7 ani în anul școlar următor trebuie să preocupe încă de pe acum organele locale de stat, secțiile de învățământ și cultură, conducerea școlilor și cadrele didactice. Trebuie analizate stadiul actual al rețelei școlilor de 7 ani și perspectivele de dezvoltare ale acestora, stabilindu-se un plan concret de acțiune în această privință. Școlii noi de 7 ani trebuie înființate în localitățile cu un număr mai mare de absolvenți a patru clase. Acolo unde elevii din clasele V-VII vor continua să vină la școală de la distanțe mari este necesar să se înființeze internate și să se organizeze gazde comune. De asemenea trebuie luate măsuri pentru distribuirea mai justă a bursei și pentru organizarea transportului elevilor.

Mai multă atenție școlilor agricole și de meserii

In ultimii ani, în sistemul sfaturilor populare au luat ființă noi școli de pregătire a cadrelor pentru diferite ramuri economice — școlile de meserii și școlile agricole. În acest an, în regiunea Ploești există 3 școli de meserii și 4 școli agricole. Numărul lor va continua să crească. Ele asigură în bune condiții instruirea practică a elevilor, le dau o pregătire în general corespunzătoare. Din păcate, însă, secțiile de învățământ și cultură nu acordă suficientă atenție acestor școli. În aparatul secției regionale de învățământ și cultură nu există un specialist pentru îndrumarea școlilor agricole și de meserii, care de altfel nu au primit ajutor nici din partea inspectorilor existenți. Ca urmare, în munca lor se vădesc serioase lipsuri, iar condițiile în care funcționează nu sînt cele mai corespunzătoare.

La Școala agricolă din Vălenii de Munte, de exemplu, elevii au, în anumite zile, numai 2 ore de curs, în timp ce în alte zile au 6 ore, ceea ce duce la supraîncălzirea lor. Școlile agricole din regiune sînt lipsite de manuale și de material didactic, deși s-au dat indicații pentru procurarea acestora de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Nici în ceea ce privește asigurarea cu cadre didactice de specialitate nu s-a făcut prea mult pentru aceste școli. La școlile de meserii din Ploești și Rîmnicu Sărat sau la școala agricolă din Bîlcuștii, fizica, matematica și agricultura generală sînt predate de profesori de alte specialități sau fără pregătire superioară.

De asemenea, n-au fost asigurate pretutindeni condițiile materiale necesare.

Trei dintre școlile agricole nu au fost înzestrate cu loturi didactice, orele de instruire practică limitându-se aici aproape numai la repetarea cunoștințelor teoretice predate în orele de curs. Secțiile de croitorie de la Buzău și Rîmnicu Sărat n-au fost înzestrate cu mașinile de cusut necesare pentru învățarea meseriei.

Lipsa de preocupare din partea organelor locale de învățământ pentru școlile agricole și de meserii se observă și în faptul că profilul acestora n-a fost stabilit în funcție de nevoile reale ale regiunii. Astfel, școlile de

meserii din regiune nu pregătesc dogari, rotari, îmstalatori etc.

Toate aceste deficiențe influențează în mod negativ nivelul muncii instructiv-educative și al instruirii practice a elevilor. Unele cadre didactice care lucrează în aceste școli (Valeria Ghinea și Ioan Răduță de la Școala de meserii din Ploești, Ștefan Streche și Simion Muscașu din Rm. Sărat, Lidia Pătrașcu din Pogoanele, Nicolae Băcăianu din Vălenii de Munte) nu se pregătesc temeinic pentru lecții și din această cauză fac greșeli în predare, transmit elevilor noțiuni confuze. Planificarea și desfășurarea metodică a unor lecții lasă mult de dorit. Așa, de pildă, profesorele Lucia Călinescu și Lucia Pătrașcu (Pogoanele) au organizat lucrarea de plantare a pomilor fără s-o pregătească dinainte, din care cauză nu toți elevii au putut să execute lucrarea și să capete cunoștințele necesare. La fel s-a desfășurat lucrarea de însămînțare în lăzi la Școala agricolă din Vălenii de Munte (profesor Nicolae Băcăianu).

Pentru îmbunătățirea activității în școlile agricole și de meserii, pentru o mai temeinică instruire practică a elevilor, este nevoie ca organele locale să se ocupe mai îndeaproape de îndrumarea și controlul acestor școli, de asigurarea bazei lor didactico-materiale și de ridicarea nivelului pregătirii profesorilor și maștrilor.

Grija față de școală și de cadrele didactice

In ceea ce privește baza materială a școlilor, regiunea Ploești a moștenit o situație grea de la regimul burghezo-moșieresc — localuri de școli puține și neîncălzite, mobilier școlar insuficient și în mare parte uzat, material didactic neactualizat atît în cantitate cît și în calitate.

În anii regimului democrat popular s-au făcut multe pentru înlăturarea acestei situații. Numai în ultimii 7 ani s-au construit în regiune 199 localuri noi de școli și s-au adăugat 150 săli de clasă noi localurilor existente, atît din fondurile de investiții cît și prin posibilități locale. De asemenea, au fost alocate sume mari pentru înzestrarea școlilor cu mobilier, cu material didactic și cu bibliotecă.

Creșterea împănătoasă a numărului de elevi cere însă să se facă și mai mult în domeniul îmbunătățirii bazei didactico-materiale a învățământului.

Controlul efectuat în regiunea Ploești a scos la iveală că sînt secții raionale de învățământ și cultură care nu acordă atenție procurării și repartizării materialului didactic, acestea făcîndu-se adeseori la întâmplare, fără să se țină seama de nevoile reale ale școlilor și fără să se respecte baremurile stabilite. Pe de altă parte, sînt școli unde mobilierul și materialul didactic nu sînt păstrate și îngrijite cu atenție, ceea ce duce la deteriorarea lor.

Generalizarea învățământului de 7 ani, dezvoltarea învățământului agricol și de meserii, ca și desoțgostirea năra unor localuri de școli supraaglomerate necesită, după cum arată un studiu preliminar făcut în regiune, lărgirea acțiunii de construcții școlare. Pentru aceasta este nevoie de pe acum de un plan concret de construcții, care să asigure folosirea mai largă a posibilităților locale. Planul trebuie bazat pe cunoașterea amănunțită a spațiului de școlarizare existent și trebuie corelat cu dezvoltarea rețelei școlare și cu un plan de înzestrare a școlilor cu mobilier.

Este necesar să fie luată în seamă și problema unei bune înzestrări a tuturor școlilor cu material didactic și bibliotecă și îndeosebi problema asigurării atelierelor, loturilor experimentale și uneltelor necesare pentru desfășurarea lucrărilor practice. Trebuie extinsă acțiunea de patronare a școlilor și de asigurare a condițiilor pentru efectuarea practicii direct în producție, în gospodăriile agricole de stat și colective, în atelierile întreprinderilor și ale școlilor profesionale.

Grija față de școală nu poate fi despărțită de grija față de cadrele didactice, cărora partidul și guvernul le-au acordat întotdeauna o atenție deosebită. Măturie sînt documentele de partid și de stat prin care se prezintă măsuri concrete în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. Și pe această linie s-au făcut progrese însemnate, iar sfaturile populare, organele de învățământ și organele sindicale din regiunea Ploești s-au îngrijit în permanență să asigure cadrelor didactice condiții tot mai bune.

Cu toate acestea, mai sînt încă unele organe locale, și îndeosebi comitele executive ale sfaturilor populare comunale, care nu aplică cu consecvență directivele partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice și nu le asigură acestora condițiile necesare pentru a-și desfășura activitatea la nivelul dorit. Astfel, se mai întîlnesc cazuri în care plata salariilor nu se face la timp (în comunele: Meteleu — Pogoanele, Dițești — Cimpina, Șiltea și Bogza — Rm. Sărat, Bîlcuștii — Ploești). Asemenea abateri nu trebuie să se mai repete.

În unele locuri nu li s-a acordat cadrelor didactice îndreptățite, loturi individuale pentru cultivarea de legume și zarzavaturi așa cum prevede Hotărârea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 August 1951. N-au existat pretutindeni suficiente preocupări pentru a se asigura cadrelor didactice locuințe corespunzătoare.

Încă mai sînt cazuri de scoatere a cadrelor didactice de la catedră pentru muncă nelegată de școală, de chemare nejustificată a acestora la centrul raionalului pentru asemenea munci. Același are urmări negative asupra organizării procesului de învățământ, asupra frecvenței și disciplinei elevilor și, mai ales, asupra pregătirii acestora.

Este necesar ca astfel de lipsuri să fie imediat lichidate, pentru a da cadrelor didactice posibilitatea să se ocupe mai îndeaproape de școală, de ridicarea nivelului lor profesional și ideologic.

Pentru o îndrumare și un control eficace

In ultimul timp, munca de îndrumare și control desfășurată de organele de învățământ din regiune s-a îmbunătățit. La aceasta a contribuit mult faptul că organele de partid și comitetul executiv al

statului popular al regiunii Ploești au analizat în cursul anului munca secției regionale de învățământ, orientînd activitatea ei spre rezolvarea celor mai importante probleme ale școlilor. Poate ca pozitivă inițiativa secției regionale de a organiza activitatea sectorului școlii pe inspecția de specialitate și inspecția teritorială, ceea ce a contribuit la o îndrumare mai competentă a acțiunilor raionale și la analiza mai temeinică a unor probleme de specialitate legate de conținutul învățământului.

Și pe plan raional s-au obținut unele îmbunătățiri în munca de îndrumare și control. Din păcate, însă, în acest domeniu se mai pot întîlni încă și multe lipsuri. Inspectorii raionali nu se deplasează suficient în școli, fiind regional adeseori pentru lucrări cu caracter administrativ. Majoritatea inspectorilor din raioanele Pogoanele, Rm. Sărat, Cimpina au efectuat de la începutul anului școlar doar cîte 10—20 zile de inspecție.

Pe de altă parte, munca secțiilor de învățământ și cultură — îndeosebi a celor raionale — se desfășoară fără perspectivă. Aproape întreaga activitate se rezumă la rezolvarea anumitor sarcini imediate, mai mult de ordin organizatoric și administrativ. Probleme marie ca generalizarea învățământului de 7 ani, dezvoltarea rețelei școlilor agricole și de meserii, aplicarea programelor și manualelor școlare, predarea cunoștințelor în strînsă legătură cu viața și pregătirea elevilor pentru munca productivă, desfășurarea practicii agricole, munca educativă, sînt înșirate în planurile de muncă ale secțiilor fără a se arăta măsurile concrete care se vor lua. Atunci cînd se fac, în procesele verbale de control, unele constatări și observații, ele nu sînt analizate și interpretate, nu se iau pe baza lor măsurii. Aceasta se întîmplă în mare parte din cauză că inspecțiile sînt făcute adeseori în fugă, nerezervîndu-se timpul necesar pentru un control temeinic. Inspectorul Teodor Brăilescu din raionul Rm. Sărat, de exemplu, a controlat 15 școli în 13 zile. Și acesta nu-i singurul caz.

Pe lângă planificarea muncii de inspecție în așa fel ca fiecare școală să fie controlată de cel puțin două ori în cursul unui an școlar, pe lângă stabilirea problemelor importante care să fie urmărite în timpul inspecției și pe lângă pregătirea temeinică a inspectorului în vederea controlului, se impune să se rezerve timpul necesar efectuării unui control sistematic în fiecare școală, să se treacă de la vizitele scurte de cel mult o zi la inspecție de 2-3 zile într-o școală.

De asemenea, trebuie încheiate neapărat procese verbale de inspecție. În prezent, pînă la procese verbale încheiate au cel mai adesea un caracter descriptiv, nu analizează temeinic situația din școală respectivă și nu indică sarcini concrete. În cadrul inspecțiilor ulterioare se controlează foarte rar cum au fost remediate lipsurile constatate anterior.

Lipsa unui control organizat la nivelul raionului a imprimat în multe cazuri o slabă îndrumare în școlii din partea directorilor. Ocupîndu-se în primul rînd de problemele activității gospodărești, aceștia soapă adesea din vedere problemele conținutului activității instructiv-educative. În multe cazuri directorii nici nu sînt lăsați să îndeplinească o astfel de muncă, fiind chemați la numeroase ședințe sau pentru alte sarcini.

Chiar și atunci cînd sînt în școală, unii directori asistă prea puțin la lecții, iar atunci cînd asistă nu poartă discuții cu cadrele didactice, pentru a le arăta ce au de făcut. În cadrul asistențelor unele obiecte de învățământ sau clase nu sînt urmărite în măsură proporțională cu altele. De pildă, directorul Școlii medii nr.6 din Ploești a asistat de la începutul anului școlar numai la 4 lecții la clasele I-IV, iar directorul școlii din comuna Brădeanu a făcut numai 5 asistențe la aceste clase. Se impune ca directorii să acorde mai multă atenție controlului activității la clasă, să se pregătească temeinic pentru acest control pentru ca să poată prezisa lipsurile și să dea îndrumările necesare, să urmărească sistematic pe baza unui plan judicios întocmit toate problemele importante ale muncii școlare.

Organele de îndrumare și control din regiuni și raioane trebuie să înțeleagă că ele sînt în mare măsură răspunzătoare de lipsurile existente în activitatea care se desfășoară în școli. Inspectorii regionali și raionali au datoria ca pe viitor să și îndrepte atenția asupra tuturor laturilor activității școlare, să nu neglijeze controlarea conținutului muncii din fiecare instituție de învățământ, asistența la lecții, felul cum se pregătesc cadrele didactice și calitatea cunoștințelor elevilor. În mod deosebit ei vor trebui să se preocupe în etapa actuală de laturile activității în care nu s-au obținut rezultatele așteptate așa cum s-a constatat cu prilejul controlului. În munca de îndrumare și control trebuie să se urmărească în primul rînd conținutul științific și ideologic al lecțiilor, care, după cum s-a văzut, nu s-a bucurat pînă acum de atenția cuvenită. Totodată trebuie să se intensifice efortul general pentru îmbunătățirea legăturii școlii cu viața, problemă care de asemenea a fost neglijată în mare măsură în această regiune, deși sînt condiții deosebit de bune pentru a realiza o astfel de legătură, iar sarcinile economiei regiunii cer să se dea pregătirii pentru munca productivă a elevilor o orientare spre ramurile specifice. Fără legătura învățământului cu producția, școala nu va putea pregăti temeinic pe elevi pentru viață. Pentru aceasta este nevoie să se ridice calitatea lucrărilor practice și să se orienteze efectuarea lor direct în întreprinderile productive acolo unde acest lucru este posibil.

Organele de învățământ nu trebuie să scape din vedere nici problema generalizării învățământului de 7 ani, dezvoltarea rețelei școlilor agricole și asigurarea bazei didactico-materiale pentru îmbunătățirea învățământului (construcții școlare, mobilier, material didactic, ateliere, loturi etc.), probleme ce trebuie rezolvate pe baza unui plan.

Deasemenea, ele au datoria să controleze și felul cum se desfășoară activitatea educativă în școlile profesionale, precum și felul cum sînt gospodărite aceste școli.

Organizînd mai bine munca de îndrumare și control, luînd măsuri concrete atunci cînd se constată lipsuri, fără a scăpa din vedere perspectiva lucrurilor, secțiile de învățământ și cultură și școlile vor putea să lichideze defecțiunile existente și să realizeze progrese tot mai mari în ce privește pregătirea temeinică a tineretului nostru, traducînd astfel în viață directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea învățământului.

Activitatea culturală a membrilor de sindicat

In lupta necontenită pe care partidul nostru o desfășoară pe toate fronturile pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, un rol de frunte revine pedagogilor și, în special, învățătorilor și profesorilor de la sate.

Ca intelectuali luminați ai satelor, aceștia au datoria de a contribui cu toată însuflețirea și prin toate mijloacele la creșterea nivelului cultural al oamenilor muncii de pe ogoare.

După cum demonstrază faptele, cei mai mulți membri de sindicat din școlile comunei Otopeni au înțeles acest lucru și se preocupă îndeaproape de culturalizarea țărănilor muncitoare. Există numeroase acțiuni din care se poate vedea dorința lor de a contribui la ridicarea nivelului cultural al satului.

Putem aminti, în primul rând, aportul cadrelor didactice la antrenarea unui colectiv numeros de țărani muncitori în activități culturale-artistice. Din acest colectiv s-au înghesbat o b. gadă artistică și o echipă de teatru care se pot mândri cu frumusețe realizată. Dacă — bunăoară — unii țărani care mai stăteau la îndoaială au pășit pe calea colectivizării, acest fapt poate fi considerat desigur, și ca efect al muncii culturale-artistice desfășurate de învățători și profesori, axate pe probleme curente ale vieții din comună.

Seriozitatea și dragostea cu care se pregătesc artiștii amatori mobilizați de cadrele didactice se oglindesc în bunele rezultate obținute în cadrul concursului bienal „I. B. Caragiale” cu piesa „Tragul inimilor” de Tiberiu Vernic. Demnă de apreciat este activitatea desfășurată de membrii de sindicat din școli alături de artiștii amatori au nu-

mai în scopul îmbunătățirii calitative a reprezentațiilor, ci și în scopul de a avea un număr din ce în ce mai mare de spectatori din rândul țăranilor muncitori care să asculte, să vadă și să înțeleagă lucrările interpretate de ei, deci un număr din ce în ce mai mare de oameni asupra cărora teatrul să-și exercite influența sa educativă.

Preocuparea grupei sindicale a pedagogilor din comuna Otopeni pentru răspândirea culturii se poate vedea și din conferințele pe care aceștia le țin la căminul cultural și la stația de radioamplificare. Cu prilejul acestor conferințe învățătorii și profesorii lămuresc țăranilor diferite probleme politice, științifice și de cultură generală.

Menționăm, în același sens, serbările școlare la care sunt invitați numeroși părinți; cursurile politice pentru femei reprezentate de asemenea una din acțiunile grupei sindicale a cadrelor didactice, menite să sprijine ridicarea nivelului cultural al țăranilor din Otopeni.

După cite vedem, sint fapte care dovedesc că aici se desfășoară o activitate culturală bogată și eficientă.

Mai sint însă unele probleme ale muncii culturale asupra cărora membrii de sindicat din școli trebuie să-și concentreze atenția. Am văzut, de pildă, în comuna Otopeni, o bibliotecă și o sală de șah în care, din păcate, nu am întâlnit nici un cititor și nici un jucător de șah. Am aflat că aceste locuri nu sint prea frecventate. Cadrele didactice cunosc acest lucru și ar trebui să se gîndească că este și de datoria lor să trezească gustul țăranilor pentru citit, pentru știință și cultură.

Răspîndirea și popularizarea cărții politice, a broșurilor agrotehnice și a

cărților de literatură în rândul țăranilor trebuie să fie în centrul preocupărilor culturale ale cadrelor didactice.

O altă latură a muncii culturale asupra căreia trebuie să insiste grupa sindicală a cadrelor didactice din comuna Otopeni, este aceea a adaptării și localizării diferitelor conferințe la problemele specifice comunei. Simpla lectură a unei conferințe nu este suficientă. Pentru a deveni convingătoare ea trebuie să fie explicată și argumentată cu exemple cît mai apropiate de înțelegerea țăranilor.

În afară de învățătorii și profesorii care se ocupă cu dragoste și înțelegere de răspîndirea culturii, în comuna Otopeni sint și unii pedagogi ca, de pildă, învățătoarea Minodora Iorgu și Elena Andrei care nu manifestă suficient interes față de această problemă.

Antrenînd pe toți învățătorii și profesorii în muncă de culturalizare, înlăturînd acele lipsuri care se mai fac simțite încă și folosînd cele mai variate forme de activitate, grupa sindicală a cadrelor didactice din comuna Otopeni va putea aduce o contribuție din ce în ce mai mare la înmulțirea cunoștințelor țăranilor, la lărgirea orizontului lor cultural.

Elevii școlii de coregrafie din București repetă un dans național în studiourile televizunii, înaintea emisiunii.

Filme pentru copii și tineret

Dirjecția educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii recomandă spre a fi vizionate în colectiv de către elevi în luna ianuarie următoarele filme:

Fum în pădure, Copilărie în Decebal, Hoțul cenușiu, Povestea viteazului Balaș, Delta Dunării, Trenul merge spre răsărit, Vreau să sint, Pozașii din Berenborg, Echipajul vasului Nadejda, Micul acrobat, Faginile trecutului, Agent secret la Canton, Un om obișnuit, El iubea viața, Copiii partizanului.

Pentru elevii claselor VIII-XI se mai recomandă a fi vizionate filmele:

Numai o femeie, Pața cu chitara, Călătoria în tinerete, Taina nopților eterne, Verstele de loc, Alot... ați greșit numărul.

De asemenea se recomandă a fi vizionate filmele pentru copii din cadrul etapei a III-a a „Festivalului filmului pentru sate”.

Pentru copiii surdo-muți

La Săftica, în raionul Snagov, funcționează o grădiniță pentru copiii surdo-muți. Bine organizată și curat întreținută, grădinița aceasta nu numai că asigură îngrijirea în bune condiții a copiilor, dar organizează și primele acțiuni în vederea demulțării.

La grupa mică se acordă multă atenție acestor acțiuni, împletite strîns cu jocul. Un fulg de vată, câteva rășuște de ebonită, un vas cu apă, o morișcă, o luminare aprinsă sint cele dinții obiecte prin care profesoara a început să le formeze copiilor priceperea de a-și dirija respirația.

Profesoara care conduce grupa mijlocie se preocupă cu grijă de familiarizarea copiilor cu sunetele limbii, îi deprinde să pronunțe aceste sunete și să le citească de pe buzele vorbitorului. În scopul de a verifica dacă ei au reținut cuvintele noi, învățate în orele anterioare, dacă le pot denumi și dacă înțeleg, prin citirea de pe buze, ceea ce li se spune, profesoara le prezintă desenul unui obiect, le cere să-l denumească și să arate dacă se găsește sau nu în sala unde se află ei. De asemenea, denumește un obiect și cere copiilor să-l aleagă din colecția lor de desene.

În grupa mare, copiii sint deprinși să formuleze propoziții, să le exprime oral și să le înțeleagă prin citirea labială. Pentru aceasta profesoara le dă, prin citeva propoziții, ordine pe care ei trebuie să le execute. Cunoșcînd cuvintele care compun aceste propoziții, copiii se deprind să înțeleagă și raporturile pe care le exprimă acestea în propoziție.

AL. CIORNENSCU

Racheta sovietică și cercetările cosmosului

Racheta sovietică va aduce lumină într-o serie de probleme deosebit de importante în cercetarea spațiului cosmic.

POSEDĂ LUNA ȘI CELELALTE PLANETE UN CIMP MAGNETIC PROPRIU ?

Este o întrebare extrem de importantă pentru știința contemporană. Rezolvarea acestor probleme va furniza un vast material pentru studierea particularităților structurii Lunii, va confirma sau infirma ipotezele despre natura magnetismului pămîntesc, ipoteze care au fost emise înainte de lansarea sateliților artificiali.

LUNA ȘI CELELALTE PLANETE AU ÎN JURUL LOR O ZONĂ DE RADIAȚIE INTENSĂ ?

Cercetarea cimpului magnetic al Lunii este interesantă și pentru că Luna este lipsită de atmosferă, din care cauză cimpul ei magnetic nu poate fi generat, nici măcar parțial, de curenții electrice din ionosferă.

LUNA ȘI CELELALTE PLANETE AU ÎN JURUL LOR O ZONĂ DE RADIAȚIE INTENSĂ ?

Cercetările efectuate cu ajutorul sateliților artificiali au permis să se descopere în jurul Pămîntului o zonă de radiație cosmică intensă. Se presupune că această zonă reprezintă o acumulare de particule încărcate de mare energie, care sint reținute de cimpul magnetic terestru. Această zonă de radiație intensă începe de la o distanță de aproximativ

500 km. de la suprafața pămîntului, atinge punctul culminant la distanța de cîteva mii de kilometri, iar după aceea descrește treptat.

Dacă Luna și celelalte planete au cimpul lor magnetic, atunci, după toate probabilitățile, trebuie să aibă și ele în jurul lor o zonă de radiație intensă asemănătoare cu cea a pămîntului.

CARE ESTE DENSITATEA MATERIEI METEORICE ?

Studierea densității materiei meteorice are o

mare însemnătate atît în privința asigurării securității omului în viitoarele zboruri interplanetare, cît și pentru studierea concentrației materiei meteorice în diferite regiuni ale spațiului cosmic și mai ales studierea componenței gazoase a cosmosului.

Semnalele transmise de aparatura rachetei cosmice sovietice, prelucrate cu ajutorul „creerului electronic”, vor furniza un material științific care va avea o valoare uriașă în dezvoltarea multor taine ale universului.

RETRAIIND MOMENTE DIN ISTORIA PATRIEI

(Urmare din pag. 1)

nizează vizitarea Muzeului Unirii, iar la București și Galați, a expozițiilor închinată acestui eveniment. Se organizează întâlniri cu scriitorii și artiștii în cadrul cărora se evocă momente importante din acțiunile maselor și ale patrioților de seamă care au pregătit actul Unirii. Se fac repetiții pentru serbările care vor avea loc în ziua de 24 Ianuarie.

Elevii pregătesc programe artistice în cadrul cărora se vor prezenta piese de teatru, poezii, coruri, dansuri populare evocînd actul Unirii și ogîndînd aspecte legate de construirea socialismului în patria noastră. Așa, bunăoară, elevii școlii de 7 ani din comu-

na Volniceni, raionul Tg. Mureș, repetă piesa „Ion Roată și Unirea” și pregătesc un program artistic, pe care-l vor prezenta și la centrul de radioficare Sintana de Mureș.

În cadrul acestor adunări festive profesorii vor vorbi elevilor despre contribuția maselor populare de la orașe și sate la înlăturarea actului Unirii. Fiecare copil va avea o deosebită țara noastră în cursul acestor 100 de ani — subliniînd faptul că sarcina de a înlăturarea idealurile și năzuințele de veacuri ale poporului i-a revenit clasei muncitoare în frunte cu partidul său revoluționar — și despre sarcinile actuale puse de partid și guvern pentru continuarea dezvoltării economice naționale, a științei și culturii.

Pe unități, în preajma zilei de 24 Ianuarie se vor organiza adunări festive pionierești cu ocazia cărora vor fi promulgați în rândurile pionierilor școlari dintre cei mai buni și sirguincioși — promoția Centenarului Unirii. Peste tot în aceste zile elevii învață „Hora Unirii” care se va dansa pretutindeni.

Fiecare poezie recitată, fiecare dans, fiecare articol scris la gazeta de perete, fiecare cravată roșie înnodată acum la gît va lega puternic pe elevi de lupta poporului nostru pentru îndeplinirea mărețelor sale idealuri. Momentul istoric pe care îl sărbătorim zilele acestea va rămîne adînc întipărit în conștiința elevilor noștri.

Învățăminte dintr-o excursie

In primele zile ale vacanței de iarnă, mai mulți elevi de la Școala medie nr. 20 „Gheorghe Șincai” din București, însoțiți de pedagogi, au făcut o excursie de două zile la Slănic.

Excursia a dat școlărilor prilejul să vadă muntele de sare din centrul orașului și vechia salină, rudimentară, pe care au comparat-o cu salina nouă — una dintre cele mai mari și mai moderne din Europa. Vizitînd lacurile sărate, profesorii le-au explicat elevilor cum s-au născut acestea. O discuție foarte interesantă și instructivă a avut loc în legătură cu Muntele Verde care, deși se află într-un ținut nevulcanic, este de natură vulcanică. În legătură cu faptul că pe coastele înălțimilor care înconjoară orașul Slănic la vest și est au loc dese alunecări de teren, profesorii au avut posibilitatea să arate elevilor în mod concret transformarea formelor de relief datorită abundenței de argilă și de sare.

Excursia i-a ajutat pe școlari să-și reîmprospăteze cele învățate cu privire la roci și să-și completeze colecțiile de roci cu mostre de sare, tuface dacice și gips foarte des întâlnite la Slănic. O parte din aceste roci se află acum în laboratorul școlii.

Desigur că excursia la Slănic nu a avut numai scopul de a îmbogăți cunoștințele elevilor. Ea a oferit în același timp școlărilor două zile de plăcută recreație, în care au admirat pitorescul unei din frumoasele stațiuni balneare din țara noastră.

Liubov Kosmodemianskaia scrie profesorilor noștri

Școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia” din București a primit de la mama Zoiei, ca răspuns la felicitările trimise cu prilejul anului nou, mai multe scrisori, printre care e una adresată pedagogilor. Liubov Kosmodemianskaia le-a cunoscut bine pe profesoarele și elevele de aici cu citva timp în urmă, când a vizitat această școală. Ea li se adresează acum ca unor vechi prieteni.

Reproducem mai jos textul scrisorii :

Dragi prietene, profesoare ale școlii nr. 10,

Vă mulțumesc pentru scrisoarea dvs, cordială care a fost pentru mine ca o caldă strângere de mină din partea unor oameni apropiați, cu care mă înrudesesc prin profesie, întrucât mulți ani din viață i-am consacrat muncii pedagogice. Și fiica mea Zoia visa să devină învățătoare.

Știu cât de grea și în același timp cât de nobilă este munca de creștere și formare a caracterului noilor oameni ai epocii noastre socialiste. Știu de câtă răbdare și adevărată dragoste față de sarcina să trebuie să dea dovadă pedagogul pentru a obține rezultate fructuoase. Mi se pare că în școala dvs, acest lucru a fost realizat. Atci domnește o disciplină exemplară și, judecând după scrisorile elevilor, ați reușit să le înrădăcinați o dragoste adincă pentru învățătură și un sentiment de fierbinte patriotism.

Felicitându-vă pentru aceste realizări, vreau să urez întregului colectiv pedagogic în noul an ce vine noi și mari succese în munca sa nobilă.

Mă bucur alături de dvs, de acele minunate schimbări care au avut loc în școala dvs., de aflulxul elevilor, ceea ce demonstrează o dată mai mult marea năzuință spre învățătură a tineretului român. Nu încape nici o îndoială că veți reuși să vă îndepliniți cu succes sarcina dvs. de a pregăti noul schimb, care să fie gata să muncească cu abnegație pentru binele patriei.

Primiți felicitările mele, cele mai cordiale cu ocazia anului nou și urări de fericire, sănătate și bucurie pentru dvs. și familiile dvs.

Cu salutări călduroase
L. KOSMODEMIANSKAIA

În livada Școlii nr. 7 din Praga elevii pun în practică cunoștințele căpătate la lecții.

IN R. CEHOSLOVACĂ

Elevii participă la munca productivă

Hotărârile Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Cehoslovac au constituit pentru școlile din R. Cehoslovacă un stimulent important în ceea ce privește apropierea învățământului de viață, de producție. În toate raioanele republicii se desfășoară în prezent discuții largi cu privire la pregătirea multilaterală a tineretului, astfel ca el să poată participa conștient la îndeplinirea sarcinilor de construire a socializării în cadrul schimbului de experiență între raioane, organizat de curind în acest scop, a fost popularizată îndeosebi buna experiență dobândită de școlile raionului Kromerizsku în atragerea elevilor la munca productivă.

În raionul Kromerizsku, sectorul socialist cuprinde 98 la sută din suprafața agricolă. În ultimii ani raionul s-a dezvoltat mult atât din punct de vedere economic, cât și cultural. De aici a pornit chemarea la întrecere pe țară pentru îndeplinirea în patru ani a sarcinilor prevăzute de planul cincinal în domeniul agriculturii. Imediat după pornirea acestei întreceri, cadrele didactice din raion au chemat pe învățătorii și profesorii școlilor sătești din toată Cehoslovacia la întărirea colaborării între școală și cooperativatele agricole, la intensificarea participării pedagogilor la munca obștească.

Școlile din raion primesc un sprijin susținut atât din partea cooperativilor agricole de care sint patronate, cât și din partea Asociației de părinți și prieteni ai școlii — o mare organizație de masă care sprijină școala și urmărește realizarea unei legături sistematice între învățământul teoretic și practic, între învățământul de cultură generală politehnic și cel profesional.

Activitatea productivă a elevilor se desfășoară atât în școală cât și în afara ei. În atelierele școlilor elevii confecționează material didactic, obiecte pentru uz casnic, obiecte necesare cooperativilor agricole etc. Principalul loc de desfășurare a muncii elevilor este însă producția agricolă. S-au extins mult așa numitele brigăzi de ajutor, brigăzi formate din elevi. Aceștia contribuie pe scară tot mai largă la dezvoltarea și consolidarea agriculturii socialiste din raion, participând alături de țărani muncitori la diferite lucrări agricole. În multe locuri planul de activitate al brigăzilor de elevi este coordonat cu planul de producție al cooperativei agricole și, mai mult, s-au stabilit sarcini concrete de producție pe care școala trebuie să le execute pe un anumit teren. Printre primele școli care au realizat acest lucru se numără și Școala de 8 ani din Morkovicich. Elevii

ei lucrează cu multă pricepere în grădina de zarzavat a cooperativei agricole. Ei au obținut în acest an o producție remarcabilă. Experiența școlii din Morkovicich s-a extins și în localitățile Brest, Huline, Strilkach, Zdounkach etc. Elevii, îndrumați de profesori, cultivă pe o suprafață de 1a 0,5 hectare până la 2 hectare morcovi, fasole, cartofi, ceapă, usturoi etc., efectuând toate lucrările agricole, de la semănat și pînă la strângerea recoltei. Acest lot pe care lui crează elevii a fost denumit foarte sugestiv „hectarul de onoare”. În activitatea elevilor desfășurată pe „hectarul de onoare” s-a înregistrat o îmbunătățire calitativă a muncii. Și ceea ce este foarte important este faptul că se dezvoltă mult spiritul de răspundere al elevilor față de munca lor și fața de rezultatele acesteia.

În raionul Kromerizsku se dă o mare atenție și participării elevilor la lucrările din sectorul pomicol. Așa, de pildă, cercul de grădinarit al Școlii de 8 ani din Morkovicich a lucrat, printre altele, la sădirea celei de a doua grădini de pomi fructiferi a cooperativei agricole.

Elevii claselor I—V din toate școlile raionului culeg fructe, distrug insectele dăunătoare etc., iar cei mai mari lucrează la săpat, altol, curățat etc. De asemenea, elevii sint antrenați să lucreze efectiv și în alte domenii ale economiei locale. În prezent 90 la sută din școlile raionului posedă stupi, câteva școli se ocupă cu creșterea viermilor de mătase, iar unele dintre ele au atras pe elevi la munca în fermele de păsări.

În cele expuse nu este vorba de forme noi de participare a elevilor la munca productivă. Meritul școlilor din raionul Kromerizsku constă însă în aplicarea acestora pe o scară foarte largă. Și această contribuție mult la realizarea sarcinii principale a școlii — aceea de a face educația comunistă a tineretului, o educație temeinică, bazată pe participarea activă a elevilor la muncă. Munca a devenit în raionul Kromerizsku principalul mijloc de educație.

Dr. OTA POKLADNIK
Praga

IN LOC DE CULTURA

Un ziarist occidental, înzestrat cu simțul ironiei, afirmă că nebunia inseamnă... hula-hoop. Deși nu este decât parțial originală. Înainte se punea semnul egalității între nebunie și rock and roll. Dar „rock”-ul e acum desuet. E adevărat că mai face ravagii prin Germania occidentală, spre disperarea proprietarilor săliilor de spectacole, și că mai aduce destui dolari celor ce-l comercializează cu perseverență. Steaua „rock and roll”-ului păște însă pe zi ce trece. Feciorii de bani gata din occident s-au amuzat o săptămână, două, o lună... Apoi „rock”-ul s-a banalizat: nebunia solicită ambalaje mereu diferite.

Dar nebunia poate fi și o bună afacere. La aceasta s-au gândit doi industriași californieni de jucării cărora treburile nu le mergeau prea bine. Firma „Wham-O Manufacturing Co” a ieșit curind din impas lansind hula-hoop, „dansul secolului”, cum îl denumesc torențele de reclame ce au inundat magazinele și parcurile, uzinele și locuințele particulare, paginile ziarelor și ecranele televiziunii. Cuvintele „hula-hoop” au devenit obsedante. Vreți să fiți bine dispuși? Dansați hula-hoop! Vreți să învățați bine la școală? Dansați hula-hoop! Vreți să slăbiți? Dansați hula-hoop! Vreți să vă îngrășați? Tot hula-hoop să dansați! Cum remarcă săptămânalul parizian „L'Express”, hula-hoop este oferit tuturor ca un remediu universal, ca un nou „elixir al tinereții”.

Și nebunia face din nou ra-

vagii. Oameni în toată firea se învîrtesc în cerc pînă amesc. La Jersey, o bătrinică de 106 ani a fost convinsă să danseze și ea hula-hoop. Ce vreți, reclama e sufletul comerțului...

Dacă bătrinică din Jersey era însă numai un obiect de recla-

lor lui Walt Withman, cu comorile culturii mondiale de la Shakespeare la Gorki, școlărița newyorkeză a rostit, 3 ore și 30 de minute, această sirtează a valorilor intelectuale pe care le exprimă hula-hoop și pe care o reproducem după „Paris Match”:

„Hula, hula, hula, hula
Hula, hula, hula hula.
Ho-ola, hop!”

Epilog la hula-hoop: negustorii de cercuri au vindut 36 milioane bucăți. Veniturile realizate se cifrează la 30 milioane de dolari. Nebunia aduce dolari....

Dar nu numai dolari. Hula-hoop nu este doar o afacere, ci și un instrument de indobitocire a tineretului. Tocmai de aceea i se face o enormă publicitate și a fost exportat dincolo de ocean. Acum întilnești „hula-hoop”-iști și pe malurile Tamisei și ale Senei, în preajma Iariseicului Vatican și în severa Scandinavie.

Oamenii de bun simț cunosc însă sensul exact al noțiunii de „hula-hoop”. Ei nu pot privi indiferenți la pervertirea tineretului. Ziarele occidentale scriu despre îngrijorarea cu care înregistrează părinții dezinteresul crescind față de învățătură a numeroși școlari — categoria poate cea mai atinsă de malima hula-hoop-ului. Ei cer zadarnic să se pună capăt afacerilor — e drept rentabile pentru inițiatorii lor — care mutilează sufletul copiilor.

E. O.